

ሰላምና ልማት በኢትዮጵያ

ዛሬና ነገ

ረዳት ንግግር ስር መሆኑ ማሳሰቢያ

I. መግቢያ

ይህ ርዕስ የቀረበበት ወቅት አገራዊና አካባቢያዊ ሰላምና የፖለቲካ መረጋጋት ጥያቄ ውስጥ የገባበትና የነገሮች የወደፊት አቅጣጫ በግልጽ ባልታወቁበት ከመሆኑ አንጻር ወቅታዊነቱም ፈታኝነቱም አያጠራጥርም። ከውስጥ ብንጀምር በ1997 ብሔራዊና አገራዊ ምርጫ እንደታሰበው የፖለቲካ መረጋጋትና በግምገማታዊ ሽፋኖች ባላመጣበት እንዲሁም የአገሪቱ የቆዩና የቅርብ ግንኙነት ለታዘቀ ችግሮችና ግጭቶች የሚፈቱበት አቅጣጫ ያልተጨበጠበት ወቅት ሲሆን የምስራቅ አፍሪቃ ቀንድ አካባቢን ስንመለከት ደግሞ የሶማሊያ ቀውስ ባልበረደበት፣ የሱዳን ውስጣዊ ችግሮች በተባባሱበት፣ በኬንያ አዲስ ድህረ ምርጫ ቀውስ በተንሰራፋበትና የኢትዮጵያና የኤርትራ ፖለቲካዊና ወታደራዊ ግጭት መቋቋሚያ ባጣበት ወቅት ላይ ነን።

ግምገማታዊ ርዕስ ጉዳይ ሰፊና የተወሳሰበ ከመሆኑ አንጻር ሁሉንም በሚገባ ለመመርመር ባይቻልም የኢትዮጵያና የአካባቢው ሃገሮች

ዓባይት መዋቅራዊ ችግሮች በመተንተንና አሁን ለሚገኙበት ሁኔታ ያደረገው አስተዋጽኦ በማብራራት የኢትዮጵያ የሰላምና የልማት ዕድሎች በምን ሁኔታ ላይ በንደሚገኙ ለመግባቱም በዚህ ላይ ተመስርቶም የአገሪቱና የአካባቢው የወደፊት ዕጣ ፈንታ ምን ሊመስል እንደሚችል በመጠኑም ቢሆን መተንበይ ቢከብድም የማይቻል አይሆንም የሚል እምነት አለኝ።

አቀራረቡን መልክ ለማስያዝ በሚከተለው አኳኝን ከፋፍተዋለሁ።

1. የኢትዮጵያና የአካባቢው ታሪካዊና መዋቅራዊ ችግሮች
2. የግጭትና ግንኙነት ለታዘቀ አለመረጋጋት መንስኤዎች
3. የመፍትሔ አቅጣጫዎች
4. የኢትዮጵያ ዕጣ ፈንታና ልትደርስበት ትችላለች ብጽ ግምገማታዊ ረዳት

II. መንደርደሪያ

የአፍሪቃ ቀንድ አገሮች የቋንቋ፣ በግልጽ፣ በታሪክና የተፈጥሮ ሃብት ወይን... ትስስር ያላቸውና ሰላሙም

ሆነ ልማቱ እንዲሁም የግጭቶች ሁኔታ የተሳሰረ እንዳውም የአንዱን አገር ችግር ከሌላው የማይለይበትና በግልጽ በተቆራኘበት ሁኔታ ነው። ክፍለ አህጉሩ የአፍሪቃና የመካከለኛው ምስራቅ መገናኛ ከመሆኑ አንጻር የግጭት ስርዓቱና የግንኙነት አለመረጋጋቱ መልካም ግንኙነት አድማስ የሰፋ መሆኑ አያክራክርም። የምስራቅ አፍሪቃ ቀንድ አገሮች በተለይም ኢትዮጵያ የረዥም ታሪክና ስልጣኔ ባለቤት ቢሆንም በርስበርስ ጦርነት ሲማስከት፣ በድህነት ሲሰቃዩና በግልጽ የሚከራሱ ስርዓቶች ሲማቅቁ ግንኙነት ሳይኖሩ ሰላም፣ ልማትና ዲሞክራሲ ርቆባቸው የቆዩ አገራት ያጠቃለለ ክፍለ አህጉር ነው ማለት ይቻላል። ጁህ በአሁኑ ጊዜ በተለያዩ ስልጣኔዎች መፈጠርና መዳከም፣ መውራረስ እንዲሁም በመልካም ግንኙነት ግንኙነት የተነሳ ውስን ሃብት ለመቆጣጠር በየደረጃው ብዙ ግጭቶች የተካሄዱበትና አሁንም ግጭቶቹ ሳይበርዱ የቀጠሉበት ክፍለ አህጉር ነው። በአንድ በኩል በህዌብ ብዛት ዋና ቀዳሚነት ያላትና በአካባቢው በማዕከልነት የምትገኝ ኢትዮጵያ ከሁሉም የአካባቢው ሃገራት ጋር የምትዋሰንና በግልጽ በግጭቶች

ረዳት ንግግር ስር መሆኑ ማሳሰቢያ Center for Policy Research and Dialogu ማህበራዊ ለትርፍ ባልተቋቋመ ተቋም ውስጥ የሰላምና ደህንነት ዲቪዥን (Peace & Security Division) ዳይሬክተር ናቸው። ረዳት ንግግር ስር መሆኑ ማሳሰቢያ ታዲያ በከተቤ መምህራን ኮሌጅ ስር መምህር ሆነው በረዳት ንግግር ስር መሆኑ አስተምረዋል። በአፍሪካ ቀንድ በግጭትና ደህንነት (Defence, Conflict and Security) ተመራማሪ ናቸው። በርካታ መጽሐፍ አላትመዋል። የተለያዩ መጣባባሽ (Article) በጆርጅታን እና በተለያዩ ህትመቶች አውጥተዋል።

አብዛኛዎቹ ግጭቶች የሚፈጠሩት በመንግስት ስልጣንና በሃብት መቆጣጠር Disputes over Power (ሁለቱም በግም ጭቆና በሆነበት ሁኔታ) ዙሪያ ሲሆን የግጭቶቹ ደረጃ ግን ይለያያል። ማዕከላዊ መንግስትን ለመቆጣጠርና በመንግስታት መሃል ከሚደረግ ግጭት በተጨማሪ ከባቢያዊ የህዝብ ግጭቶች የተንሰራፋበት ክፍለ አህጉር ነው። የማዕከላዊ መንግስት ስልጣን መቆጣጠር በምስራቅ አፍሪቃ ቀንድ አገሮች ዘንድ በጣም ወሳኝ የጋለ ፉክክር የሚያስነሳ የህልውና ጉዳይ ከመሆኑ የተነሳ በመንግስት አልባዋ ሰማሊ፣ ጋንኳ ገና ለገና ወደፊት የሚፈጠረው መንግስት ለሚፈጥረው ጥቅምና ጉርሻ (rewards of state power) በማሰብ ርስ በርስ መጠጠር ቀጥሏል። መንግስትን መቆጣጠር ከሽልማቶች ሁሉ ትልቁ ሽልማት ነው። በመንግስታት መሃል የሚደረጉ ግጭቶች መነሻቸው ብዙ ቢሆኑም በጭቃ ከዚህ ጋር ይያያዛል። አከራካሪ ድንበሮችና በአካባቢው የሚገኙ ብሔሮች ከተለያዩ ማዕከላዊ መንግስት ጋር ያላቸው ያልተስተካከለ ግንኙነት በኋላም ማዕከላዊ መንግስታት ከወሰን ክልሎች አንጻር የሚከተሉት ከፋፋይ ወጭቀው ስትራቴጂ ለአካባቢው አለመረጋጋት አስተዋጽኦ ከፍተኛ ነው። የመንግስታት በጎረቤታቸው ጉዳዮች ጣልቃ የመግባት አዝማሚያ ከዚህ ይመነጫል። ስለሆነም የትኛውም ዓይነት የውስጥ ችግር የአንድ አገር የውስጥ ችግር ሆኖ በጭራሽ ሊቆይ አይችልም።

ባህላዊ ሲታይ ግን በምስራቅ አፍሪቃ ሃገሮች በሙሉ ማለት ይቻላል አለመግባባቶችና ግጭቶች ወደ አመጽና ግም መሰሰስ ማረጋገጥ ሁለት ነገሮች ሲገናኙ ነው። ግዚህም በአንድ

አካባቢ የሚፈጠር ሽኩቻ (local dispute) ጭቆና የማዕከላዊ መንግስታት አላግባብ ስልጣን አጠቃቀም (misuse of power of control governments) ናቸው። ስለሆነም የአካባቢ ትናንሽ ግጭቶች አፈታትና የመንግስታት ስልጣን አጠቃቀም በግም ትኩረት የሚያሻው ጉዳይ ነው።

ድህነት በተንሰራፋበት፣ ማህበራዊ ግንኙነት (Social Capitalን ጨምሮ) በተዳከመትና በተበጠሰበት፣ ኋላቀር ጭቆና ለጭቃ ባህል በነገሰበትና ሰላማዊ የግጭት አፈታት መንገድ (Civil dispute mechanism) በሌለበት፣ የሃብት መመናመንና ውሱን ሃብት ለመቆጣጠር በሚጠይቅ ጭቆና በማይተማመኑና በሚፈጠሩ ጭቆኖች መሃል ግጭትና ፉክክር በተንሰራፋበት፣ የመንግስታት አቅምና ተቀባይነት በተሸረሸረበት ሁኔታ ሰላምና ልማት ማረጋገጥ አይቻልም። ይህ ሁኔታ ከአካባቢያዊ ቀውስና አለመረጋጋት ጋር ተዳምሮ የምራሰቅ አፍሪቃ ቀንድ ሁኔታ በእጅጉ አሳሳቢ ከማድረጉም ባሻገር የኢትዮጵያን የአሁኑና የወደፊት ዕጣ ፈንጭ በጭቃ ማዕከላዊ መንግስት ደረጃ ላይ እንገኛለን።

3. የመፍትሔ አቅጣጫዎች

የኢትዮጵያ ህልውናና የወደፊት አቅጣጫ የሚወስኑት ሁኔታዎች ስናይ ከላጁ የተጠቀሱትን ችግሮች ከመፍታትና ካለመፍታት ጋር ይገናኛል። መፍትሔዎቹም የሚከተሉት ናቸው።

ጦርነቶች የፈጠረዋቸውን ድምር ውጤቶችን አንድ በአንድ መቅረፍ። ይህ በተለያዩ ወቅት የተከማቸና ጭቃ የጦር መሳሪያዎችን ማጽዳት ብቻ ሳይሆን ከሱ ጋር ጭቆና አስተሳሰቦችን ማስወገድ ይጠይቃል። ከዚህ አንጻር፡-

1ኛ. Demilitarization በተለጃም የደህነትና የፀጥታ አካላት ለውጥና ማሻሻያ ጭቆና (Security Sector Reform SSR) መቀየስና ማስኬድ በእጅጉ ለክፍለ አህጉሩና ለኢትዮጵያ ወሳኝ የሰላምና የልማት መንገድ ጁመስለኛል።⁷

2ኛ. የሰላማዊና ጭቃ ለጭቃ የግጭት አፈታት ዘዴን መጠቀም ችግሮችን በኃይል የመፍታት አካሄድ ማቆም እንዲሁም ጭቃ ማህበራዊና ባህላዊ፣ የእምነትና የሲቭል ማህበረሰብ ተቋማት እንዲንቀሳቀሱና እንዲጠናከሩ መጠቀም ብሎም በግጭት አፈታት ላይ የሚኖራቸው ሚና ማሳሰብ። ጭቃ አፍሪቃ ቀንድ የብዙ ሲቪልዊና ባህላዊ የግጭት አፈታት ዘዴዎች አቅምና ተሞክሮ ጠወ። አካባቢ ከመሆኑ አንጻር ግጭቶችን ለመቆጣጠር ከታጠቁና ካልጠቁ ጭቃ ለጭቃ ኃይሎችና መንግስታት አካሄድ ውጪ ያሉትን መጠቀም።

3ኛ. የፖለቲካ ሂደቱ ልዩነቶችን ከማስተናገድ በተጨማሪ ህዝቡን በሚጠራ ጉዳዮች ላይ እንዲያተኩር ማድረግ። ጠንካራ የሲቭል ማህበረሰብና አገር እንዲሁም ዲሞክራሲ ማስፈን የሚቻለው የህዝቦች አስተሳሰብና ራዕይ ወጣት አንድ አቅጣጫ ማለትም ሰላምና ልማት እንዲያተኩር ሲደረግ ነው። ጠንካራ አገርና መንግስት እንዲሁም ተመሳሳይ ራዕይና ጭቃ በሌለበት ሁኔታ ሰላም ልማትና ዲሞክራሲ መፍጠር አይቻልም።

⁷ Medhane Tadesse. 2007. Overcoming Challenges to Security Sector Reform in the Horn of Africa. CPRD. ISS Monograph Series No. 135.

የመቻቻል ሂደት ላይ ትኩረት ማድረግ ወቅታዊና ጠቃሚ ጅመስለኛል።

ሆኖም ከላይ የተዘረዘሩት የመፍትሔ አቅጣጫዎች ሊሳኩ የሚችሉት አጠቃላይ የአፍሪቃ ቀንድ አካባቢ ችግሮች የሚፈቱበት አቅጣጫ ሲዘረጋ ብቻ ነው። ዋናው የመፍትሔ አቅጣጫ አካባቢያዊ (ክፍለ አህጉራዊ) የፖለቲካና የኢኮኖሚ ትስስር ማጠናከር ቢሆንም ይህን ለማሳካት የሚከተሉት ርምጃዎች መወሰድ የግድ ይላል።

- ተመጣጣኝ የዲሞክራሲ ጉዞ (Parallel Democratisation) በየአገራቱ ማስጀመር፤
- በሞግራሲን በአገር ውስጥ በማጠናከር በአካባቢው የምሳሌነትና የመሪነት ሚና መጫወት። ከላይ እንደተገለጸው ዲሞክራሲ በኢትዮጵያ ማስፈን የውስጥ ችግሮችን ከመፍታት አልፎ በክፍለ አህጉሩ ሰላምና የኢኮኖሚ ትስስር እንዲፈጠር ይረዳል። የዲሞክራሲያዊ ሂደቱን ማስፋትና ለዚህ የሚያስፈልጉ ተቋማት መፍጠር እንዲሁም የፖለቲካ ትስስር የጠነከረ አንድ የኢኮኖሚና የፖለቲካ ማህበረሰብ ኢትዮጵያ ውስጥ በውን በኃይሆን ማግለጸት ጠንካራና የደረጃ ህዝብና አገር፤ በቀላሉ የማይደፈር የመከላከያ አቅም እንዲሁም የሞራል የበላይነት ያለው አገር ከመፍጠር አልፎ በአካባቢው የመሪነትና የተቀባይነት ሚና የሚኖራት ከዚህ የተነሳም አካባቢውን በማረጋጋት የራስዋን ሰላምና ልማት ማረጋገጥ የምትችል የህዝብዋ ቁጥርና አኩሪ ታሪክዋን የሚመጥን ደረጃ ያላት አገር መፍጠር ይቻላል።

- አገሮቹን ሊያስተሳሰሩ በሚችሉ የኢኮኖሚ ዘርፎችና ግንኙነቶች ላይ በሚገባ መስራት። ለምሳሌ ወፃዥ በኃይል ምንጭና ድንበር ተሻጋሪ የግጦሽ መሬቶች ላይ።⁹
- ክፍለ አህጉራዊ ድርጅቶችን ማጠናከርና እስከታች እንዲዘረጉ ማድረግ። ከመሪዎች ጉባዔ በተፊ ማሪ በርላማ ቢሽል ማህበራትና የሃይማኖት ድርጅቶችን መፍጠር፤
- ክፍለ አህጉራዊ የሃይማኖቶች ጉባዔ መፍጠርና ከመካከለኛው ምስራቅ ጋር ያለውን ትስስር መፈተሽና መልክ ማስያዝ፤
- በተናጠል እንዲሁም በክፍለ አህጉራዊ ድርጅቱ በኩል ግጭቶችን ለመፍታት መሞከር እንዲሁም ክፍለ አህጉራዊ (IGAD) የግጭት መፍቻ መዋቅሮችን ማጠናከር።¹⁰

4. የኢትዮጵያ ዕጣ ፈንታ

ከላይ በግልጽ 3 ላይ የተጠቀሙት የመፍትሔ አቅጣጫዎችና ፖሊሲዎች ካልተወሰዱ የፈለገ የኢኮኖሚ አቅጣጫ ብትከተልም የወደፊት የኢትዮጵያ ሁኔታ የሚከተለውን ጅመስላል።

- ከፖለቲካ ግጭትና ከድህነት አዙሪት ያልተላቀቀች፤
- ፖለቲካ አንድነት የሌለው ህዋብ የሚኖርባት፤
- መንግስታዊ ተቋሞች የተዳከሙባት፤

- የብሔረሰብና የሃይማኖት ግጭቶች የተንሰራፉባት፤
- ለውጭ ተጽዕኖና ከፋፋይ በሊሲ የተመቻቸች፤
- በኃይማኖት የመበታተን አደጋ የተደቀባት፤
- መበታተኑ የተለያዩ ብሔሮችና ሃይማኖቶች (በከከ አራት በከልምና ኢሚሮቶች የሚደርስ) ማዕከል ያደረጉ ትናንሽ ፖለቲካና ወግግራዊ ግዛቶች የሚተራመሱባት መልክዓ-ምር ከመሆንም በተጨማሪ በዚህ ግዛቶች በአካባቢው ከሚገኙ ግዛቶች ጋር የትርምስ ትስስር በመፍጠር አጠቃላይ ክፍለ አህጉራዊ ቀውስ ውስጥ የሚገባ ህዝብ ያላት አገር ልትሆን ትችላለች።

ከላይ (በግልጽ 3) በተገለጹት የመፍትሔ አቅጣጫዎች ከተወሰዱ ግን ኢትዮጵያ በጣም በተሻለ ደረጃ ላይ የምትገኝ አገር ትሆናለች፤ የኔ ፍላጎትና ራዕይም ይህ ነው። ጅግግግ፡-

- ኢኮኖሚዋ የበለጸገች፤
- በሞግራሲ ተቋማት የተጠናከሩባት፤
- በሞግራሲ አስተሳሰብና በዓባይነት ኢኮኖሚ ጥቅሞች ላይ በተመሠረቱ ሁለት ትላልቅ የፖለቲካ ፖርቲዎች ለስልጣን የሚፎካከሩባት፤
- በሞግራሲ አንድነትዋ የጠነከረ
- አስተማማኝ የውስጥ ሰላምና የመከላከያ ኃይል ያላት፤
- በኢኮኖሚና በሞግራሲ ረጅም ጊዜ በክፍለ አህጉሩ ከፍተኛ ጫና ማሳካት፤
- ራስዋን አረጋግታ ክፍለ አህጉሩን ወግ ሰላም በኃይሆን የኢኮኖሚና የፖለቲካ ትስስር የምትመራ አገር ትሆናለች።

⁹ Medhane Tadesse. 2003. Turning Conflicts to Cooperation: Towards and Energy-Led Integration in the Horn of Africa. FES.
¹⁰ Intergovernmental Authority for Development (IGAD). Khartoum, 2004 Five year strategy plan

Peace and Development in Ethiopia: Today and Tomorrow

Ass. Professor Medhine Tadesse

I. Introduction

The present moment, in which this topic has been singled out for discussion, is one in which our national and regional peace and political stability have been called to question. It is also a moment in which the future course the country and the region would follow is not discernible. For this reason, there is no doubt that the topic is as timely as it is challenging.

To start from within: The regional and national election was a moment which, contrary to all expectation, did not bring political stability and transition to democracy; it was also a moment in which directions for resolving the country's past as well as recent political problems and conflicts were not within our grasp. When we look at the situation in the Horn region, we see that: the Somali crisis has not as yet cooled out; the internal problems of the Sudan have

only been exasperated; the Kenyan post-election is rife with crisis; the Ethiopian and Eritrean military conflict seems to have no end in sight.

The topic I am attempting to explore is both wide-ranging and complex, for which reason it is virtually impossible to deal with the problems in their entirety. Consequently, I shall attempt to focus on the major structural problems of Ethiopia and the surrounding countries and analyze how they contributed to the current situation, with the view to pointing out the prospects for Ethiopia peace and development. With this as a launching ground I shall also attempt to predict—a difficult but, I believe, not an altogether impossible task—what the prospects for peace both for Ethiopia and the region's other countries would be.

To give some shape to my presentation I have organized

my paper in the following manner:

1. The historical and structural problems of Ethiopia and the region;
2. The causes of conflicts and political instability;
3. Direction of solutions
4. Ethiopia's fate and my vision of the level of development it would attain.

II. Prologue

What defines the countries of the Horn of Africa is that they are inhabited by a community of peoples sharing a wide range of linguistic, cultural, historical and natural wealth. The tie among the peoples transcends territorial borders to such an extent as to include their peace, development, and even their conflicts to a point where one couldn't distinguish the problems of each from those of the others.

This region of Africa, constituting the link between

Ass. Professor Medhina Tadesse is currently working in the Center for Policy Research and Dialogue as Director of Peace and Security Division. He was a lecturer in History at Koteba College being Assistant Professor. Ass. Prof. Medhina Tadesse is well known in his research on Defense, Conflict and Security in the Horn of African. He published various Journal Articles and books.

Africa and the Middle East, there is no doubt that the geographic span of its conflicts and political instability is extensive. Although the countries of Eastern Africa, but particularly Ethiopia, have a long history and an ancient civilization, they have nevertheless been victims of internecine wars, poverty, and oppression by anti-democratic regimes. In short, one can say that the Horn region has always been home to a number of countries for whom peace, development and democracy have been a far cry from being a reality. Due to the rise and decline, as well as blending of different civilizations, and also because of the topographic complexity characterizing it, the Horn region has been one which has seen many conflicts for the control of what limited resources it has, and where, even as we speak, conflicts are still going on without any respite. Ethiopia, which happens to be in the forefront in terms of its large population and which holds a central location with borders with all the other countries of the Horn, is in a unique position to play the role of stabilizer in a region overwhelmed by conflicts and characterized by a seemingly endless strife.

On the other hand, the serious problems it has, which relate to its historical origin and its establishment as an empire, as well as the unhealthy relation it has with its bordering neighbors, have incapacitated Ethiopia to a point where it couldn't play the stabilizing role it could otherwise have.¹ These problems, which have so much crippled Ethiopia's capacity to act, are not only beyond easy solutions, but also, being grounded in the structural configuration of Ethiopia and the Horn of Africa and, for that reason, constituting serious challenges, they have attained a level that makes them beyond the capacity of political forces (both internal and external) to transform or resolve in any sensible manner. This does not mean, however, that, given a political leadership that is at once mature and capable, and one, moreover, that pursues meaningful policies, there are no conditions whereby the problems can ever be resolved.

Ethiopia's major strengths and weaknesses have their origin

¹ Christopher Clapham, "An Introduction to the Ethiopian Political System," Unpublished Memo, 2000, Addis Ababa.

in her past and relatively unique history. This unique history of the country, coupled with Horn of Africa's political and social structure, plays a crucial role in determining the country's present peace and development agenda as well as the direction it follows in the future. The following section is an attempt to explore this aspect of the situation.

1. Historical and structural problems

To begin with what is often described as unique to it, Ethiopia is a country with a long history characterized in the main by its endurance as an independent country. Nevertheless, precisely because of this it has remained aloof of the economic legacies of colonialism and, for that reason, without the benefits of modernity as we know it today. Considering that the founding and evolution of Ethiopia was directly linked with the internal leadership and decision making process, the country has become a victim of a unique identity brought about by a political process that could not bring together those forces that fall outside of those social and national groups that had a role in the making of a

modern Ethiopian state.² Moreover, while Ethiopia managed to keep its independence intact, at the same time, however, it remained a country that had only a loose political and economic link with the outside world. The political problems that were created by a feudal monarchical state that probably overstayed its welcome have rendered her vulnerable to successive violent changes (revolutions) characterized by blood letting.³ These incidents unique (at the African level) historical processes probably steered

the country into the present political crisis, identity conflict, the labor pain of democratic transition, constitutional controversy and the complexity of conflicts that it finds itself in.

Seen from a different angle, however, Ethiopia's problem is but an integral part and reflection in general of the region's historical and structural problems, which can be itemized as follows:

1. backwardness and poverty;
2. people quartered into countries but with common links; identity and difference in beliefs/faiths;
3. resource depletion and environmental degradation;
4. weak and anti-democratic governments/states;
5. scars accumulated by recurrent wars;
6. competitions over strategic economic interests;
7. ill-considered conflict resolution strategies and backward political culture.

Although it is not possible to deal with all the above mentioned historical problems, one can single out the major ones and analyze their impact on the region, including the present. For example, the question of control over the

Nile, as it relates to Egypt, and the issue of access to seaports, as it relates to Ethiopia's concern, have remained as persistent as they had been a cause of wars over the past many centuries. This problem is directly tied up with the structural configuration of the countries in the region the surrounding countries and has proved irresolvable through time. The problem still is a crucial political and geo-strategic issue and has even become a question of sheer survival. When we take the question of borders, that, too, has remained not only controversial but the same source of conflict as that it had always been in centuries past. Borders still allure people, they test identities, they are a heart-ache to governments, they plunge armed forces into wars. The strife between Christian and Muslim potentates for control over resources and for military supremacy that had been going on for many centuries (particularly beginning in Middle Ages) is still alive and going, albeit in different forms.⁴ Though Ethiopia is not the source of such conflicts, it

² Teshale Tibebe, *The Making of Modern Ethiopia, 1896-1974*, Lawrenceville, NJ: Red Sea Press, 1995. Another scholar, Erlich Haggai, has argued in like manner. Because, unlike the other African countries, the creation of the modern Ethiopian state was the brain child of political and military forces that came from specific regions, as opposed to external [colonial] forces, it has contributed to the emergence in a multi-national and multi-religious state, of a national question assuming an extreme dimension.

³ The 1974 bloody revolution and the radical restructuring measure that followed the 1991 regime change are both an outcome of Ethiopia's unique historical legacy. If the Imperial regime had gradually transformed itself, or attempted to make the political process a bit more inclusive, the *dergue* regime probably wouldn't have come into being. By the same token, had the *dergue* regime not done all that it did, and had it not become what it gradually became, the 1991 change would probably have taken a different course, etc., etc.

⁴ Alex DeWaal, *Identifying and Preventing Conflicts in the Horn*. In conference to launch an IGAD strategy for peace and security in the Sub-region, Khartoum, 2003.

still continues to play a crucial role in the process.

Apart from the amazing fact that these conflicts have been going on for centuries, they still play a crucial role in determining Ethiopia's survival and the region's peace and development agenda. Governments come and go, but the problems have barely changed, for they are structural and deep-seated. That is precisely why most of the governments of the countries of the Horn of Africa could not manage to come up with a strong and workable political formula, or take measures that will ensure economic viability or good governance. Although most of the ruling parties are the offspring or outcome of the cited historical and structural problems, it appears that they could not transform themselves into the solutions for the very problems that begat them.⁵ This problem, coupled with the long-prevailing poverty, absence of good governance, the different fragmented identities and faiths, and the scars left by the problems themselves, has made it impossible to set up stable governments and

⁴ Medhane Tadesse, Turning Conflicts into Cooperation: Towards Energy-Led Integration in the Horn of Africa, FES, 2003.

regional systems of interaction. The challenges of the Sudan to continue as a state, the agony of Eritrea to consolidate its independence, Ethiopia's lack of internal peace and the challenges of democratic transition, and the collapse of the Somali state are all reflections of the same problem

2. The causes of conflict and political instability

Due to the aforementioned historical and structural problems, the governments in the region could not come into being as genuinely representing the interests and profiles of the people that they administer. Governments controlled by forces representing the interests and outlooks of peoples of different regions and couldn't be anything but sources for intra- and inter-state conflicts. A state, which is a contested terrain in this sense, suffers from political instability and institutional disarray and passes real challenges for reform and democratic transition. Most of these states have yet to create inclusive, representative and legitimate political processes and systems.

Similarly, because the historical and structural problems identified above continue unabated and ever

intensified, they not only result in wars and turmoil, but the resulting problems in turn give birth to other complex situations, thereby creating still further problems militating against the region's peace and development endeavors. It appears, then, that this is the reason why we find ourselves in a stage where the main source of conflicts and wars are the past wars themselves.⁶ Wars impede obstruct development; they put social interaction in disarray; they weaken peoples and governments; they fortify militarism; they consolidate the culture of resolving conflict through force; they cripple democracy and good governance; they undo political and social unity; and, finally, they intensify or deepen the whirlpool of engaging in conflicts. For this and this reason alone, armed conflict in the eastern region of the Horn of Africa becomes self-reproducing, making any attempt to get rid of it ever difficult.

The question of the control of central state power is so crucial and so much competitive as to be a

⁵ Alex DeWaal, Identifying and Preventing Conflicts in the Horn. In Conference to launch and IGAD Strategy for Peace and Security in the Sub-region. Khartoum, 2003.

question of survival that, even in Somalia, where there is no viable state to speak of, the internecine mutual killings continue in expectation of the rewards of state power in the as-yet-not-established central government. And state control, it is to be noted, is the reward of all rewards. Although the causes of conflicts between governments are many and various, they are in the main connected with this control of power. Disputed borders, the uneven relationship of nationalities living around those borders with the different central governments in the area, and the divisive military strategy central governments adopt with regard to the protection of borders all contribute to the instability in the region. The interference of governments in their neighbors' internal affairs derives from this. For this reason, not one single country's internal problems can ever be contained as just that country's problem alone. Considered in general terms, misunderstandings among eastern African countries (in all of them, one could say) lead to rebellion and bloodletting when two things happen simultaneously. These two things are local disputes and misuse of power by central governments, for which

reason, then, local disputes and misuse of power by central governments require and demand serious attention.

In an environment wherein poverty is rampant; social relations, including social capital, are impoverished and tattered; backward political culture prevails and peaceful civil dispute mechanism is absent; conflict and rivalry among mutually untrusting and contentious parties over the control of ever diminishing and limited resources is rife; and the capacity and acceptance of governments have eroded, where all these problems exist, It is simply impossible to ensure peace and development. All these problems, coupled with the crisis and instability reigning in the region, have not only made the predicament of the eastern part of the Horn of Africa rather precarious. Because of these problems, we find ourselves at a stage where the situation just described crucially determines the present state of Ethiopia and its fate somewhere down the line in the future.

3. Direction of solutions

When we think of the factors that determine the survival and prospects of Ethiopia's development, we can see that the whole matter ties up with

solving the above mentioned problems, or failure to do so on our part. The solutions proposed are the following:

1st. **Demilitarization:**

Alleviating the war engendered cumulative problems to the last. This should not be limited to clean up weapons and explosives scattered and buried over the years but should include the dismantling of outlooks and attitudes associated with the conflicts and wars. In this regard the following steps or measures could be taken: especially setting up and running a Security Sector Reform Program, I think, will serve as a useful measure for ensuring the region's and Ethiopia's journey on the way to securing peace and attaining development.⁷

2nd. **Utilization of peaceful, political conflict resolution mechanisms,**

while at the same time bringing to an end forceful ways of doing the same; allowing the various social, cultural, religious and civil society groups organize and strengthen their participation in conflict resolution processes. The

⁶ Medhane Tadesse, *Overcoming Challenges to Security Sector Reform in the Horn of Africa*, CPRD. ISS Monograph Series No. 135, 2007.

eastern sub-region of the Horn of Africa is an area rich with numerous civilian and cultural conflict resolution mechanisms, capacities and experiences. It is therefore advisable to explore those groups that lie outside of both armed and unarmed political forces and governments for potential local expertise in conflict resolution.

3rd. In addition to using the political process as a venue for accommodating differences, orient it in the direction of focusing on issues that will encourage peoples to link with each other. It would be possible to build strong civil society organizations and government, as well as help democracy prevail, only when one is able to steer peoples' outlook and vision toward focusing on one focal point, that is, peace and development. It is impossible to create peace, development and democracy in the absence of a strong country and government as well as similar vision and a united march towards a goal. There is no democracy without the state. Thus, the state need to be less contested, more legitimate and well governed. There is no democracy without a vibrant civil society. There is no

democracy without a credible and strange apposition politics. The three are not only prerequisites for democracy but also for peace and development. Development and democracy are unthinkable with a people that does not have consensus on its past history and prospects of its future survival. State here includes the people and its history. But where this has been called into question, where, that is, Ethiopia's statehood and the fact of its unitary political entity have become a bone of contention, it will definitely be difficult for peace, democracy and development to flourish and prevail.

4th. Broaden the democratic process and strengthen democratic institutions. Democracy itself is a process. Process alone takes one nowhere in the absence of institutions. In a situation where many things in Ethiopia (including the system of government, state structure, laws and procedures) are contested, any democratic process in the absence of strong and relatively autonomous national institutions and conducting successive elections, though beneficial as a process, will not help to solve the country's

multifaceted conflicts. Any meaningful effort along this line should not be limited to strengthening democracy and good governance but must extend to build strong institutions (parliament, judiciary, media, etc.), for such institutions will serve to at least ease the tension in the current armed conflicts and pave the way for finding solutions. This strategy, coupled with the measures taken to strengthen civil society organizations and the creation of independent institutions, as well as the reduction of the culture of resolving conflicts through force alone, plays a crucial role in the effort to solve the country's major political problems. Moreover, ridding ourselves of militaristic tendencies and outlooks, together with reforming the security sector and bringing it under civilian and democratic leadership, will play a crucial role in solving the problems of political instability Ethiopia is currently facing.

In addition to these:

- ensure that the rule of law prevails;
- encourage the creation and strengthening of independent and strong economic institutions

- recognize that Ethiopia is too big for one party (one outlook) rule; attempt to exercise the principle of power sharing establishing coalition governments (at different levels);
- encourage regional economic links;
- allow the establishment of political parties based on economic interests and political outlooks and provide support for their consolidation (make efforts to reduce the number of parties gradually and, if possible, target two major national parties as the ideal);
- instead of creating numerous regional national parties and militias, encouraging the establishment of many (and multifaceted) civil society interest groups plays a crucial role in ensuring Ethiopia's future political stability, peace and development. This strategy will help: the country's political process and arena protect itself from fragmentation; prevent the weakening of the capacities of political forces to act; prevents the proliferation of weak and unreliable political forces, whose capacity to stabilize the country is on the lean

side, and which cannot create a unitary political society characterized by political unity.

5th. Develop a guideline for tolerance and democracy in dealing with both internal and external factors that exacerbate the situation.

Given Ethiopia's strategic position in the Horn of Africa, which happens to be one of the anti-terrorist fronts, given also that the size of the Muslim community and the extent of radicalization particularly that of the Wahabi sect, it must be realized that the problem is one that cannot be taken lightly. It is my belief that the situation, coupled with the change in the power balance in the religious alignment in the area that has occurred as a result of outside pressure,⁸ globalization, and the speed with which religious alliance (particularly with Saudi Arabia and the Gulf states), poses a tremendous threat. For this reason it would be useful if the country focused on encouraging religious tolerance among the various religious communities.

⁷ Erlich Haggai's "The Saudi Factor in Ethiopia" (2004) is an attempt to explore the historical background of this problem. Medhane Tadesse, "Religion, Peace and the Future of Ethiopia." Conference of Federalism in Ethiopia. GTZ, Addis Ababa, Ethiopia.

It must nevertheless be recognized that all these proposed solutions will be workable only when a strategy whereby the problems of the Horn of Africa could be solved has been put in place. Although the main strategy for solving the Horn's problem certainly is to strengthen the regional political and economic link in the Horn, the following measures should, however, be taken:

- Start a parallel democratization process in each country;
- Play a leading role in the region by strengthening the democratic process in Ethiopia. As pointed out above, fostering democracy in Ethiopia, other than helping solve the country's internal problems, facilitates the creation of peaceful economic alliance in the region. By extending the democratization process and creating the institutions necessary for the purpose, as well as the building of a unified and strong economic and political community, it would be possible to create a strong and vital people and nation, an invincible defense, a country with high morale and leadership quality to win the confidence of the region, a country that can stabilize the

region and ensure its own peace and development, and one that has attained a level of development commensurate with the size of its population as well as its proud historical legacy;

- Take definitive measures in those economic sectors and dealings that can help the region's countries create mutual links: for example, water resources, energy resources, cross-boarder grazing areas;⁹
- Strengthen regional organizations all the way down to the grassroots level. Other than establishing a heads-of-state league, create parliamentary, civil society, and religious sub-organizations;
- Create a regional religious league and review the relationship between the region and the Middle East and rectify the situation as needed;
- Try to resolve the regions conflicts individually and through the regional organization, as well as strengthen IGAD's conflict resolution mechanisms.¹⁰

⁸ Medhane Tadesse, Turning Conflicts to Cooperation: Towards Energy-Led Integration in the Horn of Africa, FES, 2003.

¹⁰ Intergovernmental Authority for Development (IGAD), Khartoum, 2004, Five-Year Strategic Plan.

4. Ethiopia's Future

Unless the solutions and policies enumerated under section 3 above are taken and implemented, no matter the type of economic strategies adopted, Ethiopia will remain a country:

- In the grips of political conflicts and the maelstrom of poverty;
- Inhabited by a people with no political unity;
- With debilitated institutions;
- Rife with ethnic and religious conflicts;
- Conducive to external pressures and divisive policies;
- Vulnerable to disintegration;
- The disintegration of which will be based on ethnic and religious differences and disputes and giving birth to small political and military states (including about four Islamic emirates) engaged in mutual antagonism and strife, eventually turning into a country where these small states will engage in clashes of mutual violence with the neighboring states.

If, on the other hand, the solutions and policies enumerated under section 3 above are seriously pursued, Ethiopia will find itself in a much improved state. That, too, is my vision for Ethiopia, which will become a country:

- With a prosperous economy;
- With strong democratic institutions;
- Where two major political parties will compete for political power based on political conviction and major economic interests;
- With a strong and unified political system;
- With dependable internal peace and defense;
- Capable of wielding big economic and democratic influence in the region;
- Capable of stabilizing itself and leading the region toward peace and the creation of economic and political link and interaction.

በረዳት ኻርጌሎስር መድሃኔ ታደሰ ጽሑፍ በቀረበው ጽሑፍ ላይ የቀረበ አስተያየት
□/ር ካሣሁን ብርሃኑ

የአቶ መድሃኔ ታደሰ ጽሑፍ በመግቢያው ላይ ኢትዮጵያም ሆነ ሀገሪቱ የምትገኝበት የአፍሪካ ቀንድ አካባቢን ጅኦ ፖለቲካዊ ሁኔታ በመጠቀም ጁምራል። በመቀጠልም ከሰላምና ልማት ጋር ተያያዥነት ያላቸውን ጉዳዮች በማንሳት በክፍለ አህጉሩና በተለይም በኢትዮጵያ ውስጥ ለሚታዩ ወቅታዊ ሁኔታዎች በዋቢነት የሚጠቀሱ ታሪካዊና መዋቅራዊ ችግሮችና ያለመረጋጋት መንስኤዎችን በመጠቀም የመፍትሄ አቅጣጫዎችን ያመለክታል። በመጨረሻም ሰላምና ልማትን በማረጋገጥ ረገድ የኢትዮጵያ የወደፊት እጣ ፋንታና ልትደርስበት ትችላለች የሚለውን የፀሐፊውን ራዕይ በማካፈል ጁምራል ላይ ቃለላል።

አቶ መድሃኔ ታደሰ ያቀረቡት ጥናታዊ ጽሑፍ ግልጽ በሆነና ጠቅላላ ባለ መልኩ ኢትዮጵያ ከክፍለ አህጉሩ ሀገራት ጋር በወል የምትጋራቸውን እሴቶችም ሆነ መዋቅራዊና ታሪካዊ ችግሮችም ሆነ የግጭትና ያለመረጋጋት መንስኤዎች በበቂ

ይተነትናል። ይህ አቀራረብ ሀገሪቱ በታሪክም ሆነ በሌሎች የወል ያልሆኑ የኢትዮጵያ ብቻ ተብለው ሊወሰዱ የሚችሉ ልዩ መገለጫዎች ሰላምና ልማትን በሚመለከት ያስከተሏቸውን እንደምታዎች በዝርዝር ቢያቀርብ ኖሮ የጽሑፉ ይዘት ከርዕስ ጉዳይ ጋር ያለውን ቀጥተኛ ተዛማጅነት ይበልጥ ያዳብረው ነበር። ለምሳሌ የኢትዮጵያ የረዥም ጊዜ የመንግስትነት ስራ የመንግስት ምስረታና ብሄራዊ ነፃነትን የማስከበር ሂደት የኢትዮጵያዊያን የማህበራዊ ሕይወት ገጽታዎች (ባህሎች ኃይማኖቶች ወግና ልማዶች) እንዲሁም እነዚህ ለሰላምና ለልማት ያደረጓቸውን አዎንታዊም ሆነ አሉታዊ አስተዋጽኦዎች ዘርዘር ባለመልኩ ማብራራት የጽሑፉን ርዕስ ጉዳይ በይበልጥ በአግባቡ ለማስተናገድ አመቺ ይሆን ነበር። ይህንን ስንል እነዚህ ጉዳዮች ፈጽሞ አልተወሰኑም በሚል ሳጁሆን ጠቅላላ ብለው መቅረባቸውንና በአብዛኛዬ ም ከክፍለ አህጉሩ ሀገራት ሁኔታዎች ጋር ተጎዳኝተው

መነገራቸውን ለመጠቀም ነው። የኢትዮጵያን የሰላምና ልማት ሁኔታ በምንመረምርበት ጊዜ አግባብነት ያላቸውን የሀገሪቱን ታሪካዊና ነገራዊ ሁኔታዎች በቅደም ተከተል ለይቶ ማስቀመጥና እነዚህንም ከውስጣዊና ውጭያዊ ክንውኖችና ሁኔታዎች ጋር አዛምዶ መመልከቱ የጽሑፉን ይዘት ሊያዳብረው ይችላል ብጽ ጁምራል ለሁ።

በዚህም ረገድ የሚከተሉትን ግምት ውስጥ ማስገባት ይቻላል።

- በኢትዮጵያ የመንግሥት ምሥረታ ሂደት ያስከተላቸው ግጭቶችና መፈናቀሎች እንዲሁም የማንነትና የይገባኛል ጥያቄዎች ያስከተሏቸው ውጤቶች
- የሰላማዊ አብሮ መኖርና ስርዓት በስርዓት ጦርነቶች ታሪክና እንደምታዎች
- የዘመናዊ አስተዳደር /መንግስት ምሥረታ ሂደቶችና ውጤቶቻቸው

- ለለውጥ የመነሣሣት እንቅስቃሴዎች በሀገሪቱ ሰላምና ልማት ላይ ያሳደሯቸው በጎና አፍራሽ ተጠቃሚዎች
- የተፈጥሮአዊና ሠው ሠራሽ አደጋዎች ሚናና አስተዋጽኦ
- የገዥ መደቦችና ሌሎች ተዋናዮች ለሥልጣንና ለበላይነት ያደረጓቸው ፉክክሮች ውጤቶች
- የውስጥ አስተዳደር መዛባቶችና ጠንቆቻቸው
- ገደብ ጋይሎች ወረራንና የበላይነት ፍላጎትን ለመመከት የኢትዮጵያ ሕዝቦች የነፃነት ተጋድሎ
- የቀዝቃዛው ጦርነት በኢትዮጵያ ሰላምና ልማት ረገድ የተጫወተው ሚናና ያሳደረው ተጽዕኖ

እነዚህ ከላይ የተጠቀሱት ርዕሰ ጉዳዮች ሰላምና ልማትን አስመልክቶ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ ያስከተሏቸውን እንደምታዎች መመርመሩና እንደ ሁኔታው ገንቢና አፍራሽ ውጤቶቻቸውን ማሳየቱ ለዋናው የጽሑፍ ርዕስ በቂ መንደርደሪያ ሆነው ገለጸዋል። በመቀጠልም የሰላምና የልማት ዋና ዋና ተዋናዮችና ደጋፊ ኃይሎችን

እንደ ባለ ድርሻ (Stake holder) ለይቶ በማውጣት እያንዳንዳቸው በየበኩላቸው ሊያደርጉ የሚችሉትን አስተዋጽኦና ሊጫወቱ የሚገባቸውን ሚና በጽሑፉ ውስጥ መዘርዘር አስፈላጊ ይሆናል። በዚህ ረገድም መንግሥትን ፣ የሲቪል ማህበራትን ፣ ባሕላዊ የሕብረተሰብ ስብስቦችን፣ እንዲሁም አንዳንድ የህብረተሰብ ክፍሎችን በግንባር ቀደምነት መጥቀስ ይቻላል። እንደማንኛውም ሀገር ሁሉ በኢትዮጵያችንም ወጣቱን ትውልድ ለሀገር ሰላምና ልማት እንደ ኃይል መቅረጽና ለሀገር ተረካቢነት የማዘጋጀት አስፈላጊነት በጽሑፉ ውስጥ ጎልቶ መውጣት ነበረበት። ተወግዶም ተግላም ግብረቱ እጣ ፈንታ የሚወድቀው በወጣቱ ላይ መሆኑ አያጠያይቅም። ወጣቱ ትውልድም ይህንን ድርሻ በብቃትና በአስተማማኝ መልኩ መውጣት የሚችለው በአካል፣ በዝንባሌ፣ በስነ-ልቦናና በተግባራዊ ተመክሮ ተዘጋጅቶ ሲገኝ ብቻ ነው። ለዚህም ከወላጆች ጀምሮ ትምህርት ቤቶች ማህበራዊ ተቋማት፣ መንግስትና በአጠቃላይም እያንዳንዱ ዜጋ ኃላፊነቱን

መውሰድና ለስኬታማነቱ ተፅዕኖዎች እንቅስቃሴን ማግለጫ ማግኛታለፍ ይሆናል። የኢትዮጵያችን ወጣት ትውልድ በሀገርና ወገን ወዳድነትና በአርበኝነት ከወዲሁ ካልታነፀና ፍትህና ሰላም ወዳድነትን በጊዜው ካልተላበሰ በተለጠፈ ምክንያቶችና በጊዜ አጋጣሚዎች በተፈጠሩ ወጥመዶች ተጠልፎ የተለያዩ ጎጆ አዝማምያዎች ሰለባ ከመሆን አያመልጥም። አልፎ አልፎ አሁን እንደሚታየውም የማንነት ባዶነት፣ ለሀገርና ለወገን ታሪክና ስብእና ስሜት-አልባነት እንዲሁም ሁለንተናዊ ደንብ-ቢስነት የወጣቱ ትውልድ መገለጫና ባሕርይ ከመሆን የሚያግዳቸው ነገር አይኖርም። ለዚህም ቀውስ ዋነኛ ጥቅም ተጠያቂዎች የምንሆነው በአጠቃላይም ሆነ በፅሁፍ እያንዳንዳችን መሆናችን ታውቆ የአቶ መድኃኔ ታደሰ ጽሑፍ ይህንን የማንቃት ጥሪ የሚያንጸባርቅ ድምፀት ቢኖረው የበለጠ የተሻለ ይሆናል። እንደ ኢትዮጵያ ባለች ሀገር ሰላምና ልማትን የማረጋገጥ ቀዳሚ ሚናና ኃላፊነት የመንግስት ሆኖ እንደሚቀጥል አጠያያቂ አይሆንም መንግስት

መልካም አስተዳደርን በግልጽ ሁኔታ ለማሳካትና በአጠቃላይም የመዘርጋት የሕብረተሰብን የግጭትና የፖለቲካ ሕብረተሰብ) ሊያደርጓቸው የተረጋጋና ሰላማዊ የኑሮ አለመረጋጋት መንስኤዎች የሚገቧቸው ነገሮችንና መሰረቶችን የመጣል በሕዝቡ በዝርዝርና ጠቅለል ባለ በየበኩላቸው ማበርከት ግብርና የሰላም ግብር መልኩ በበቂ ሁኔታ የሚኖርባቸውን አስተዋጽኦ ባለቤትነትና የዜግነት ድርሻ ለይቶ ማወጣቱ ሰላምና መወጣትን ዝንባሌ የማስረጽ አቅጣጫነት በጽሑፉ ውስጥ ልማትን በኢትዮጵያ ግንባር ቀደም ሚና የተጠቆሙት ነጥቦችም ከጉዳዩ ለማረፋገጥ ግብርና ለማረፋገጥ አቅጣጫን ግብርና ለማረፋገጥ አቅጣጫን ይሆናል።

ሰለዚህም የአቶ መድኃኔ ኃላፊነት አለበት። እነዚህን የመፍትሔ ናቸው። እነዚህን የመፍትሔ ነጥቦች ተግባራዊ ማድረግን ጋር አግባብነት ያላቸው በተመለከተ እያንዳንዱ ባለድርሻ (መንግሥት ሲቪል ግብርና ለማረፋገጥ አቅጣጫነት በጽሑፉ ውስጥ ነጥቦች ተግባራዊ ማድረግን በተመለከተ እያንዳንዱ ባለድርሻ (መንግሥት ሲቪል

New arrivals

- Ethiopian Journal of Economics Vol. XIV No. 2, Vol. XV No. 1 & No.2 and Vol. XVI No.1
- Quarterly Macro Economic Reports Vol. 6 No. 2
- Proceedings of the Fifth International Conference on the Ethiopian Economy (3 volumes)
- Focus on WTO Vol. 10 No. 4

በረዳት ንግድ ስር መድሃኔ ታደሰ ተዘጋጅቶ በቀረበው ጽሑፍ ላይ የቀረበ አስተያየት

□/ር ዘውድነህ በየነ □ጁሌ

I. መፅቢ□

ይህች ጽሑፍ የኢትዮጵያ የኢኮኖሚክስ ባለሙያዎች ማህበር ጥር 16 ቀን 2000 ዓ.ም. በአ/አበባ፣ በሂልተን ሆቴል ባዘጋጀው የውይይት መድረክ ላይ «ሰላምና ልማት በኢትዮጵያ-ዛሬና ነገ» በሚል ርዕስ በአቶ መድሃኔ ታደሰ ለውይይት በቀረበው፣ □ሁ□ ላጁ □ተሰጠውን አስተያየት ያካተተች ናት።

II. አስተያየት በረዳት ንግድ ስር መፅቢኔ □□ስ □ኩ□ ላጁ

የፅሑፍ አቅራቢውን በቅርበት አውቃችኋለሁ፣ የምርምር ስራዎቻቸውንም አነባለሁ። በንዑስ አህጉራዊ ቀጣናው ዙሪያ የፖለቲካ ዘገባና ምርምር አዘል ፅሁፎች ማቅረብ ከጀመሩ □ቆ□ ምሁር ናቸው።

ምሁሩ የተሰጣቸው ርዕስ □ፀፅ ሠፊና ውስብስብ ሆኖ ሳለ፣ በቀረበው ፅሁፍ ትኩረታቸውን ወደ ምስራቅ አፍሪካ ንፅፅራዊ ሠላምና መረጋጋት ላይ በማተኮር ለየት ያለን የመነጋገሪያ ማዕቀፍ ሠጥተውናል። በሌላ አነጋገር የፅሁፍ አቅራቢው የኢትዮጵያን የሰላምና የልማት የወደፊት እጣ ፋንታ የሚመለከቱበት መነፅር የጎረቤትና የአካባቢው ሀገሮች □ሚመሩበትን ፖለቲካዊና አስተዳደራዊ መዋቅር በታሳቢነት የያዘ ነው።

በተናጠል ያለ የአንድ አገር ብቻ የልማት ትንታኔ በራሱ ምሉዕና

ፍፁም ስለማይሆን፣ ምሁሩ የመረጡት የንዑስ አህጉራዊ የንፅፅር ትንታኔ የኢትዮጵያን የወቅቱን ሁኔታ ጠቅለል ባለ መልኩ ለማቃናትና የወደፊቱን ለመተለም የሚያስችል በመሆኑ፣ የምሁሩ የትንታኔ ስልት ሊወደስ የሚገባው ነው።

ይሁን እንጂ ትንታኔው ያመዘነው ባብ□ኛው፣ «በጸሐ-□ ለቲካዊ» ማብራሪያዎች ዙሪያ በመሆኑና፣ የአካባቢውን አንጻራዊ አለመረጋጋት ብቻ በማሳየት የልማት ትንታኔውን አጉልቶ ያላወጣ ነው ቢባል የተጋነነ አስተያየት አይደለም ማለት ይቻላል።

በምሁሩ አስተያየት ኢትዮጵያ ጠንካራ ሆና ብትወጣ ጎረቤቶ□ም ለትርምስ እንደማይዳረጉ፣ ዛሬ በኢትዮጵያ የሚታየውም ሰላምና ልማት ነክ ችግር ሁሉ የአካባቢው (የአፍሪካ ቀን) ታሪካዊና መዋቅራዊ ችግሮች አካልና ነፃብራቅ እንደሆነ ጠቅሰው፣ በተለይም ኋለቀርነትና ድህነት፣ የሃብት መመናመንና የአካባቢ መራቆት፣ ደካማና ፀረ-ዲሞክራሲ መንግስታት መኖር፣ በግጭትና በጦርነት የተከማቸ ጠባሳ መኖር፣ የስትራቴጂዊ ኢኮኖሚ ጥቅምና ፋክክር መኖርና፣ የተሳሳተ የግጭቶች አፈታትና ኋለቀርነት የፖለቲካ ባህል ለአለመረጋጋቱና ትርምሱ አበይት ምክንያቶች እንደሆኑ ጠቅሰዋል።

ምሁሩ ያመለክቷቸው የአካባቢው ችግሮች የሉም የማይባሉ በተጨማሪ

ማስረጃዎችና Case studies ሊ□□□ የሚችሉ ናቸው። ይሁን እንጂ የኢትዮጵያን ሰላምና ልማት ፈተናዎች በተናጠል ወስዶ በዝርዝር ለመተንተን አያስችሉም ባይባሉም፣ የሀገሪቷን ችግር በቀላሉ ሊያሳይ ወደሚችል ትንተና የሚያመሩ ፖለቲካዊና ኢኮኖሚያዊ ቀመሮችን የሚሰጡ ሆነው አላገኘኋቸውም።

ከዚህ አንጻር በልማት ሳይንስ □ተሠማሩ ምሁራንና ፀሀፊዎች እንዲህ ላለ ትንተና ይረዳሉ ብለው □ከቀመ□ቸውን የትንተና መርሆች በግርድፍ ለማሳየት የተከበሩ አንባቢዎች በመርሆዎቹ የዛሬይቱ ኢትዮጵያን የሰላምና ልማት ሁኔ□ እንዲወያዩባቸው፣ ለነገይቱ ኢትዮጵያ ሰላምና ልማት ማበብና መ□ችት ግን ልንቀበላቸው የሚገቡንን የጋራ ነጥቦች በሚቀጥሉት ጥቂት ገጾች ለማውሳት □ም□ራለሁ።

ለአፍሪካ አለማደግ ምክንያት በመሆን የፖለቲካ ቀውስን በየሀገሪቱ የፈጠሩ ምክንያቶችን ሲተነተኑ የተለ□ ምሁራን ለአፍሪካ የአስተዳደር ቅርፆች (ስልቶች) የተለያዩ ስሞችን በመስጠት በተለያዩ የጥና□ዊ ፅሁፎች ምዘናን አድርገዋል።

ጥቂቱን ለማስ□ወስ □ህል፣ Robert Jackson እና Carl Rosberg እ.ኤ.አ. በ1980ዎቹ ገደማ ለፖለቲካዊ ቀውስ አፍሪካን የዳረጋት አስተዳደራዊ ስርዓት የአንድ መሪ አምባገነንነት (Personal Rule) ነው ይላሉ። ከዚያም በተከታታይ የወጡ ጥናቶች ለቀውስ ስርዓቶቹ ከያዟቸው የተለያዩ

መጠሪያዎች “Patrimonialism”፣ “Neo-Patrimonialism”, “Prebendalism” ፣ Sultanism” ፣ ወ.ዘ.ተ. የሚሉት ጁጅባቸዋል።

በግድግዳው ምሁር ማግኘት ዳበር አመለካከት፣ “Patrimonialism” በአፍሪካ ባህል የወለደው ወይም ሲወርቅ ሲሻጸቅ ተብሎ የአስተዳደር ስልጣን (Traditional Authority) ነው ይለዋል። በዋበር አገላለፅ፣ አንድ የፖለቲካ ስርዓት የክፍተኛ የአመራር አካሉን የወታደራዊ ኃይሉን ማሟላት ባለስልጣናት ለሀገሪቱ መሪ ቅርብ ታማኝ ሰዎች ሲሆኑና፣ በስልጣንም ለረጅም ጊዜ እንዲቆዩ ሲገደብ ስርዓቱ “Partimonial” ነው።

እንዲህ ያለው ስርዓት የሚከተሉት ባህርያት እንዳሉት ምሁራኑ ይተነትናሉ።

- ሀ) ሹመት የሚሰጠው በሹሎታና በበግ ህዝባዊ ድጋፍ ሳይሆን ለመሪው ባለ ታማኝነት ብቻ ነው።
- ለ) የሚተላለፉ ውሳኔዎች ሁሉ ከግል ስሜት የሚመነጩ፣ የመንግስት ቢሮዎች ደግሞ እንደ ግል ሃብት የከባኝነታቸው ወጭም እንደ የግል ጥቅም ማስጠበቂያዎች ማቆጠብ ነው። (በWeber አገላለፅ “Prebend” ጁባላሉ)
- ሐ) ባጠቃላይ በዚህ ዓይነት ስርዓት የግል ጥቅምን የዘለለና ህዝባዊ ጥቅምን ለማስከበር የቀደመና ግልፅነት ያለበት አሠራር አልተዘረጋም (የለም)።

ሌሎች ምሁራን እነዚህን የስርዓቱን የባህርይ ትንታኔዎች ወስደው ይህ አይነት አስተዳደር የነገሠበት አፍሪካ

በግለሰብ አምባገነንነት (Personal Rule) ስር መወደቁ፣ ላለማደን አንድ ዓይነተኛ ምክንያት እንደሆነ ያስረዳሉ። ይህንን ዓይነቱን ስርዓት በሌላ አጠራር የሚሰይሙት ምሁራን ደግሞ የጥቅማጥቅም ተጋሪዎች አስተዳደር ወይም “Clientalism” ጁሉባል።

Clientalism በነገሠበት ሀገር ሁሉም ደካማ መንግስት ይኖራል። ምክንያቱም የኢኮኖሚ ስርዓቱ ለበላይ ስልጣኑ በቀረቡ በጥቂቶች ብቻ የሚመራ የኢኮኖሚ ስርዓት በመሆኑ ሀገሪቱ በአንድ ወይም በሁለት ቁልፍ የኢኮኖሚ መሠረቶች ላጁ ዓጭ እንድትሆን ያደርጋታል። ይህንንም የልማት ሳይንሱ ምሁራን “enclave economy” ጁሉባል። እንዲህ ያሉ ሀገሮች ወደ ውጭ ኤክስፖርት ተደርገው ወዲያው የውጭ ምንዛሬን ሊያስገኙ የሚችሉ የኢኮኖሚ ዘርፎችን ለ«ታማኞቻቸው» ብቻ ያለነፃ ፋክክር፣ ወይም ለአሸናፊነት በተመቻቸ ደብዛዛ ፋክክር በቁጥጥር ስር እንዲያውሉት ያደርጋሉ።

እንዲህ ያለን የ«ልማት» አቅጣጫ የመረጡ ሀገሮች፣ በብሔራዊ ደረጃ ለሚያስፈልጓቸው ሌሎች ልማት አንቅስቃሴዎች መደገሚያ ምንም አማራጭ ስለሌላቸው ለውጭ ዕዳና ብድር የተጋለጡ ናቸው። እንዲህ ባሉ ሀገሮች የተዘረጋው የግል ስርዓትም፣ በተለይም የውጭ ምንዛሬን በሚያስገኙ ዘርፎች ላይ የሚኖረው አሠራር አድሎአዊ ከመሆኑም ባሻገር፣ ከጥብቅ እይታና ቁጥጥር ውጭ የሆነን «ያልተገባን ወይም ኢፍትሃዊ የሆነን የገቢ ምንጭ» (“Unearned income” ወጭም

“Rents”) ስርዓት በተለጣፊነት ጁገራሉ።

በግርድፍ ከላይ ለማመልከት በተሞከረው መልኩ ቀለል ላለ ተግባራዊ ትንተና የሚረዱ ቁልፎችን ምሁራኑ ከሰጡ በኋላ፣ ቅለል ባለ መልኩ ለአፍሪካ አለመረጋጋት ዓይነተኛ ናቸው ያላቸውን ችግሮች ሲተነትኑ የሚከተሉትን ለአብነት ጁቅሳሉ።

- ሀ) Enclave Economy ለጥቂቶች የስርዓቱ አራማጆች ብቻ ተከፍቶ የተሰጠ የኢኮኖሚ ዘርፍ ላይ ዓጭ የሆነ ስርዓት መኖሩና ግድግዳ ክርታ ከፍተኛ ጫና የሚሉት በዋነኛነት ሊቀሱ የሚገባቸው ምክንያቶች ሲሆኑ ቅርብ እንደየባህልና ኃይማኖት ግጭቶች፣ በዘርፍ በግሃ ላጁ ተመሠረቱ አለመግባባቶች (Ethnicity Problems) እና ደካማ የአስተዳደር ተቋማት መኖር የሚሉት ተደራቢ ምክንያቶች ናቸው ይላሉ።

በኢኮኖሚክስ የኖቪል ሽልማት ተሸላሚ የሆኑት ምሁራን እንዳሉት «ያለዲሞክራሲና ሰብአዊ ነፃነት ሠላምና ልማት ከቶም የማይቀሩ ሰብ-ጉዳዮች ናቸው» የአፍሪካም መሠረታዊ ችግር ዲሞክራሲን ለመተግበር የሚያስችሉ በግለሰቦች ነፃነት ዙሪያ የሚገኙ ቁልግ ጉዳዮችን ለመንከባከብና ህዝባዊ ባህል ለማድረግ ቁርጠኝነት አለመቆየቱ ነው።

ዲሞክራሲ፣ ልማትና ሰላምን በአግባቡ ለማራመድና ለመከወን ከፍተኛው መሣሪያ ከፍርሀትና ስጋት በነፃ መልኩ መወያየት መቻል ነው። በሌላ አባባል የዲያሎግን ባህል

በስፋት በህዝብ ውስጥ ማስረጃ ነው። ይህ ደግሞ መልካም ባህል ሆኖ ሲቀር የአመራር ተቋማትን ለማረቅ፣ በስልጣን በመባለግ የልማትና የሰላም ትግልን የሚያደናቅፉትን በህዝባዊ የውይይት ባህል በቻል አሳምኖ ለመመለስና ወደተገቢው አቅጣጫ ለማስቀየር፣ ካልሆነ ደግሞ ከብሔራዊ ህዝባዊ ማሳፈር (Public shaming) ባሻገር ወጭ ፅልጭ ተጠያቂነትና ወደ ፈጣን የፍትህ ዙፋን ለማቅረብ ርካሹና ፍቱን መድሀኒት ነው።

ለዚህም ነው በአፍሪካ ነገሥ የምናየው የPersonal Rule ወጅም Clientalism ስርዓት ለህዝባዊ ውይይትና መቻቻል በተለይም ለግለሰብ ቦታ የሌለው ነው። ምክንያቱም ዲያሎግ ለከፍተኛ ህዝባዊ ፖለቲካዊና ልማታዊ ተሳትፎ መሠረቱ ስለሆነ ነው።

የህዝባዊ ውይይት ባህል ግልፅ የሆነ የህግ ክልል እንዲኖረው የህገመንግስታዊና የዘርፋዊ ህጎች መኖርን ይሻል። በመሆኑም አመኔታን ከህዝብ የሚያገኙ የመገናኛ ብዙሃን በስፋት መኖር፣ ምሁራን እምነታቸውንና ፅሁፎቻቸውን ለውይይት የሚያቀርቡባቸው የምርምርና የሲቪክ ማህበረሰባት መድረኮች በብዛት መቋቋማቸው፣ ወቅታዊና በእውነት ላይ የተመሠረቱ የመረጃና የውይይት ማሰራጨ ዘዴዎች ያለምንም ስጋትና ማዕቀብ በህግ በተፈቀደና በተከለለ ማዕቀፍ ውስጥ እንዲሰራጩ የመረጃ ነፃነት ህግን ማውጣትና መተግበር የግድ ይላል። ከላይ በግርድፉና በጠባቡ ከተመለከቱት የመመዘኛ ቁልፎች በመነሳት ኢትዮጵያ ዛሬ

የምትገኝበትን የሰላምና የልማት ሁኔታ በጥቂቱ ለመመዘን የሚቻል ይመስለል። በመሆኑም በአቶ መድሀኔ ታደሰ የተሰጠው ትንተና የኢትዮጵያንና የአካባቢዋን ሠላም መረጋጋት ለመመዘን የሚረዳ በቂ ማዕቀፍን እንደሰጠ ሁሉ የኢትዮጵያን የልማት ሁኔታ ለማየት ጭም እስካሁን የተነሱት ተጨማሪ ነጥቦች የመተንተኛ ቁልፎች ክፍተትን በመሙላት ያግዛሉ የሚል እምነት አለኝ።

የኢትዮጵያ ልማት ዘለቁዊ እንዲሆንና መልክ እንዲይዝ፡-

- ሀ. መልካም አስተዳደር ሊነግስ ጭጭ ጁላል፣
- ለ. ተጠያቂነት ያለበት ነፃ የሆነ ጭረጽ ልውውጥ ሊገፋ ጁግሻል፣
- ሐ. ገደብ ያልተበጀበት፣ ከፍርሃት ነፃ የሆነ የመወያየት ባህል ሊጠበቅ ጁግሻል፣
- መ. የድህነት ጉዳይ ባፋጣኝ እንዲወገድ የልማት ስትራቴጂዎች በህዝቡ አምር በባለአደራነት እንዲሠርፅና የዕለት በዕለት የትኩረት አቅጣጫ እንዲሆኑ የግድ ይላል። ለዚህም ራስን በምግብ የመቻሉ ጥያቄ የቅርብ ግብ ሊሆንና አድልዎነት ያለበት የሀብት ክፍፍል መበላለጥን የመግታት አካሄድ ቅድሚያ ትኩረት ሊሰጣቸው የሚገቡ ጉዳዮች ናቸው።
- ሠ. ሰፊ የሆነ የስልጠና፣ የምርምርና የአካዳሚ ዕውቀት ስርጭት ቀና ፉክክርን በሚፈጥር መልኩ ያለአድልዎ በግሉም ሆነ በመንግስት የትምህርትና ምርምር ተቋማት ሊካሄድ ጁግሻል፣

- ረ. የንግድና የልማት እንቅስቃሴው ብዙ ወጪን የሚጠይቅ እንዳይሆን የመሠረተ ልማት ግንባታና አቅርቦት የመነገጃ ፍላጎትን የሚያረጋግጡ ገደብ የለሽ የፈጠራ የኢንተርኔት አገልግሎት የሌሎች የኮሙኒኬሽን ዘርፎች አገልግሎቶች በስፋት እንዲሰጡ፣ ተጠያቂነት ያለበት በግልፅና በፋክክር የሚገኝ የብድር አገልግሎቶች፣ ጎሠኝነት ወጭ ሊጠጥር፣ ጭጭ በሰለጠነ የሰው ኃይልን ጭጭ የወጣት ማረፊያን ለነገው የተሻለ የልማት አካሄዳችን ዛሬውኑ መሻሻል የሚደረግባቸው ጉዳዮች ናቸው።
- ሰ. በተናጠል የሚደረግ የልማት ዕድገት ከቶም ስለማይኖር በዓለም አቀፋዊው የኢኮኖሚና መረጃ ትስስር መረብ ውስጥ ለመግባት አስፈላጊ የሆኑ የፖሊሲና የህግ ለውጦችን በጥናት ላይ ተመርኩዞ በማከናወን የዓለም አቀፍ የኢኮኖሚ አራማጆች ክለብ ውስጥ መፅደቅም ጭጭ የማይሰጠው ጉዳይ ነው።

IV. ልዩነታችን ውበታችን፣ ጥንካሬአችንና ለተደጋጋፊ ፈጣን ልማታችን ደግሞ ፅኑ መሠረታችን ነው

ብዙዎቻችን ለልማታችን አለመፍጠን ምክንያቱ፣ ተቋማዊና ህገመንግስታዊ ክልል በመስጠት ጥርጥርና ስጋት ውስጥ የከተተን ልዩነታችንን ያጎላው ፖለቲካችን ነው እንላለን። ይህ አባባል እውነትን ሊያዝል የሚችለው ልዩነቱን ተቀብሎ፣ በፍቅርና በመቻቻል

መንፈስ በጋራ መግባባት በተካለለ አብሮ የመኖር ማዕቀፍ ውስጥ ያለ አድልዎ እንዲሰራ ካልተገደደ ብቻ ነው።

የዓለማችን ተሞክሮ ልዩነትን ባግባቡ ባስተናገደ ስርዓት ውስጥ አንድነት፣ ጥንካሬና ፈጣን የኢኮኖሚ ልማት እንደተመዘገበ ነው። ይህን በልዩነት ላይ የተመዘገበ የኢኮኖሚ ጥንካሬን ለማሳየት ሲሉ በቅርቡ John Barker ባተላባብ ምሁር ባወቁት DVD የተመለከትኩት ዶክመንት ለምትገኝበት ዘሬ ኢትዮጵያችን ለምትገኝበት ሁኔታ ዓረ ምላሽን ያዘለ ሆኖ አግኝቼዋለሁ።

ለጆን ባርከር በዕለትና በእንስሳት ቅደም ተከተል የልዩነት ስብጥር ከማህበረሰባዊው የልዩነት ስብጥር ጋር በማነፃፀር የደረሰባቸው ድምዳሜዎች አሉት። ለባርከር አንድ ወጥ ብቻ የሆነ ዝርያ ብዙነትን ሲያወግዝ፣ ዘርፈ ብዙ ዝርያ ያለበት ደግሞ ልዩነትን አወዳሽ ነው። ምንም እንኳንም ብዙነት ያለበት ልዩነት ፈጠራን የሚጋብዝ በመሆኑ ሐብትን ለመፍጠር ይቻላል። አንድ ወጥ ብቻ የሆነ የዕለት ዝርያ በበሽታ ለመመታት በጣም የተጋለጠ ነው፣ አንድ ወጥ ዝርያ ብቻ መሆኑም ለፈጠራ የማይመች ነው። በመሆኑም ነው አንድ የሆነ ወጥነት (ልዩነት አልባ) በተመሳሳይነት ስለሚከበብ እስከመጥፋት የሚያደርሰው የመቆም (ለማግኘት፣ ለመለወጥ) ረጅም ላይ ይቆያል። ለህም በተፈጠረ ምሳሌነት ለህዝብ ያቀረቡት ማስረጃ የአየርላንድ ህዝብ አንድ ወጥ ዝርያ የነበረውን የድንች ተክል በብቸኛ ምግብነት በመጠቀም ለረጅም ጊዜ ይኖሩ ነበር። ይህ ሌላ ዝርያ የሌለውን ድንች አንድ በሽታ

ስለጠቃው የአየርላንድ ህዝብ ለረሃብ በመፋለፍ ሀገሩን ትቶ ወደ ሰሜን አሜሪካ ለመሰደድ በቃ። በተመሳሳይ ብዙ ልዩነት ያለባቸውን የድንች ዝርያዎች ይጠቀም የነበረው የላቲን አሜሪካ ህዝብ ባንድ ዘር ላይ የመጣውን የድንች በሽታ የሚቋቋም ተደጋጋፊነት ያለው የሌላ የድንች ዘር በመኖሩ ከአደጋ ሊተርፍ እንደቻለ በስዕላዊ መግለጫቸው አመለካከተዋል።

ለዚህም ነው በብዙሀ ህይወት (Bio diversity) ውስጥ ብዙ ዓይነት ልዩ ልዩ ዕለት፣ ውስብስብ የሆነ eco system፣ ግን ጤናማ ዝርያዎች፣ ብዙ ፍሬን የሚያፈሩ ውስብስብ ዝርያዎች ቢሆኑም ግን ዘለቁ ወይ ቆይታ ዘመን ያላቸው የሚሆኑት። ሀብት እንዲፈጠር መረጋጋት (ቀይታዊነት) ሊኖር ይገባል፣ ቀይታዊነት (sustainability) መኖር ደግሞ የተገማችነት (Predictability) ደረጃን ከፍ ከማድረጉም በላይ ምርታማነትንም ይጨምራል። ለዚህም ነው ልዩነት (Diversity) የተደጋጋፊነት (Mutualism) ምንጭ ነው የሚባለው።

ተደጋጋፊነት (mutualism) የነገሠበት ሥርዓት የዝርያው ከሌላው ጋር ተባብሮ የመስራት ባህል የዳበረበት ነው። ይህ በዕለትና በእንስሳት ቅደም ተከተል የመኖርም በማህበረሰባዊ ተራብ ውስጥ የሚታይ ነው። ለምሳሌ ለሲንጋፖር የኢኮኖሚ ዕድገት ትልቁ ሚስጥሩ የአስተዳደር ስርዓቱ ሳይሆን በህዝቦቿ ልዩነት (Diversity) የተገነባው የተደጋጋፊነት ሚስጥር ነው። በሲንጋፖር ቻይና፣ ማሊዬዞች፣ ህንዶች ወዘተ በመኖራቸው የባህል ስብዓሩ ያለውን

ልዩነት አመልካች ነው። በመሆኑም በሲንጋፖር ብዙ ዘር (ጎሳ)፣ ብዙ ቋንቋ፣ ብዙ ሃይማኖት ይገኛል። ይህን ልዩነት ግን ለጤናማ የመከባበርና የመቻቻል ስርዓት እንዲበለፀግ በመደረጉ ሲንጋፖር በአስገራሚ ሁኔታ ኢኮኖሚያዊ ያደገ ነው፣ በዓለም አቀፍ ደረጃ ለአብነት የሚጠቀስ መንግስት መር የሆነን የትምህርት ስርዓትንም (Public Education) ምሁራንም ሀገር ነች።

ለዚህ መሠረቱ ሀሳብንና አመለካከትን በነፃነት የመግለፅ መብት ሲከበር በልዩነቱ ውስጥ የሚያብብ የባህል ስብጥር ሲወደስ፣ በልዩነት ውስጥ በቅን ፍቅር ላይ የተመሠረተ የምሁራን አስተያየት ሲደመጥ፣ በተደጋጋፊነት መርህ (Mutualism) ላይ የተገነባው ህብረተሰብ ልዩነቱን የሃብት ማመንጨያ ታላቅ አጋጣሚ ያደርገዋል። ለዚህም ነው የጆን ባርከን ትንተና ለሲንጋፖር በልማት ቅጥር ሚስጥር በህዝብ ያለውን ነባራዊ የልዩነት ስብጥር (diversity) በተደጋጋፊነት ሥርዓት ላይ መገንባቷ ነው የሚለን። ከዚህም በመነሳት ጆን ባርከር የሚከተለውን ድምዳሜ ይሰጠናል፣ ልዩነት ፈጠራን (innovation) ጁወል፣ ፈጠራ ለሀብት (Wealth) መግኘት ምንጭ ነው። ውጤትም ለሀገር (አዲስ ግኝት) ደግሞ በሃብት ላይ አዲስ ሀብትን ይፈጥራል።

ይህ ለምን ኢኮኖሚ የተቆጣጠረችው አሜሪካ ለመበልፀግ ምክንያቷ በልዩነት የተሞላው ብቻ ተደጋጋፊነት ነው። የህዝቦቿ ልዩነት የፈጠራን በር በመክፈቱ የሀብት መፈጠርና መከማቸትን በሀገሪቷ ላይ አነገሠ።

የውይይት ታዳሚዎች አስተያየት፣ ዓቅቅ እና የተሰጠ ተፈጻሚ ማራማታ

የዕለቱ የውይይት መሪ አቶ ወርቅነህ ደነቀው ዋና አቅራቢውን አቶ መድህኔ ታደሰን አስተያየት ሰጪዎቹን ዶ/ር ካሳሁን ብርሃኑን እና ዶ/ር ዘውድነህ በየነን በማመስገን ውይይቱን ለአስተያየትና ጥያቄ ክፍት አድርገዋል። በዚህ መሰረት የሚከተሉት ጥያቄዎችና አስተያየቶች ቀርበዋል።

ጠቅላይ ልማት ሚኒስትር አስተያየትና ዓያቂዎች

የመጀመሪያ አስተያየት ሰጪ ፡- በርዕሱ መሰረት አቶ መድህኔ ገብረ ስላሴ፣ ከደቡብ፣ ከማህል፣ ከውጭና ከውስጥ አጠቅሰው በተለይ በአፍሪካ ቀንድ ያለውን የሰላምና ልማት ጉዳይ ላይ አትኩረው ጥሩ ግንዛቤ የሚያስጨብጠንን ሃሳብ ስላካፈሉን መደሰቱን ለመግለፅ እወዳለሁ። ሆኖም ከጊዜ አኳያ በአጭር፣ በመካከለኛና በረጅም ጊዜ ውስጥ ሊገጥመን ስለሚችለው የሰላምና የልማት ጉዳይ በርዕይ መልክ ቢያካፍሉን ጥሩ ነበር ገለጸሁ።

ሁለተኛ አስተያየት ሰጪ፡- ከውይይቱ ውስጥ የጠፋ ነገር ያለ የመሰለኝ የሙሁሩ ሚና ምንድነው የሚለው ጉዳይ ነው። እዚህ አገር ሙሉሩ ከደሞዝ ባለፈ ስለሌላ ነገር የሚያስብበት ወቅት መቼ ነው? ይህ ጭቅ በዓብቅ ሊታሰብበት የሚገባ ጭቅ ጁመስለኛል። ጭሁሩ ሚና በወደፊቱ ኢትዮጵያ እንዲሁም በአፍሪካ ሊጭቅ ጁመስለኛል ሚል ሃሳብ አለኝ። ሌላው ምንም እንኳን ፖለቲካው የሚቀድም ቢሆንም

ኬኒያ፣ ታንዛኒያ፣ ዩጋንዳ፣ ሩዋንዳና ቡሩንዲ አንድ የክስተም ህብረት ፈጥረው በፍጥነት እየተንቀሳቀሱ ጁጅሉ። የምዕራብ አፍሪካ አገሮችም እንደዚሁ። ከዚህ አንጻር የእኛ አገር ሁኔታ እና የአካባቢው አገራት የኢኮኖሚና የንግድ ግንኙነት ሊጭቅ ይገባል። ይህ ጉዳይ አንዱና ዋናው የግጭት ማስወገጃ መሣሪያ ነው የሚል ዕምነት አለኝ።

ሌላው የመጀመሪያው ተቺ ሲናገሩ የዘነጉት ይመስለኛል። ከዘረዘሯቸው ጉዳዮች በተጨማሪ የ1997 ምርጫ ለአገራችን ሰላምና ልማትን ለማምጣት ትልቅ ዕድል እንደነበር በግል የማምንበት ጉዳይ ነው።

ሶስተኛ አስተያየት ሰጪ፡- አቶ መድህኔ ታደሰ የአፍሪካ ቀንድ ታሪካዊ፣ ባህላዊ፣ ዲሞክራሲያዊና ሌሎች ጉዳዮችን ጠቅሰው አካባቢው ሰላም ጭቅ እንደሆነ፣ ሰላምም ለማምጣት ብዙ ጊዜ እንደሚፈጅ፣ የአካባቢው መንግስታትም ደካማ መሆን ለዚህ አስተኝጭ እንዳደረገ አስረድተውናል። እኔ ለመጠየቅ የፈለኩት በሌሎች የአፍሪካ አካባቢዎች ሰላም ያልነበራቸው በቅርቡ ሰላም ጭቅ አገሮች አሉ። ለምሳሌ ሴራሊዮንና ላይቤሪያ ክርስ በክርስ ጦርነት ወጥተው ሰላማዊ ምርጫ አካሂደው ሰላምና መረጋጋትን ፈጥረዋል። አንጉላና ሞምቢያም እንደዚሁ ሰላምና መረጋጋት የሰፈነባቸው አገራት ሆነዋል። የላላቅ ሃጃቅ አገራትም ጭቅ፣ ቡርንዲና ሩዋንዳ ሰላምና መረጋጋት የፈጠሩ ናቸው። ከዚህ አንጻር

የአፍሪካ ቀንድ ሰላምና መረጋጋትን ለመፍጠር ምን ሊማር ይገባዋል።

ሌላው ዶ/ር ካሳሁን ሰላምን ለማምጣት መንግስታት ኃላፊነት አለባቸው ብለዋል። ሆኖም መንግስታት ራሳቸው የሰላም መጥፋት መንስኤ ሲሆኑ ይጭቅ ለምሳሌ ለዳርፋር ችግር የካርቱም መንግስት ዋና ችግር ፈጣሪ ነው። በሌሎችም አገራት ይኸው ነው ጭቅስተኝነት። ስለዚህ መንግስታት ዋና የችግሩ መንስኤ ሆነው ሳለ እንዴት ነው የሰላም አምጪ ተደርገው የሚወስዱት።

አራተኛ አስተያየት ሰጪ፡- ሶስቱም ተናጋሪዎች ተደጋጋፊ ሃሳብ ሰጥተዋል። ለዚህ ምስጋና ይድረሳቸው። ረዳት ኘርግ ስር መድህኔ ታደሰ ሰላም ለልማት በጣም አስፈላጊ እንደሆነ ገልጸዋል። ይህ ትክክል ነው ግን በተቃራኒው ልማት ከሌለ ሰላም ሊኖር እንደማይችል መገንዘብ ይኖርብናል። ለዚህ 3 ምሳሌዎችን መጥቀስ እችላለሁ። በ1996 ንጉሱ ከስልጣን ሲወርዱ ሕዝቡ ደርግን አሜን ብሎ ነው የተቀበለው አልተዋጋውም። ደርግም በተራው ሲወርጥ እንደዚሁ መጪውን መንግስት ሕዝቡ ተቀብሏል። ስለዚህ ከዚህ የበለጠ ሰላም ሊኖር አይችልም። የተነሱ የብሔረሰቦች መብዛት፣ የድንበር ያለመካለል፣ የድንበር ዘለል ወንዞቻችን፣ የቀይ ባህር፣ የኢትዮጵያ ጽኑ ሰብዓዊ ወጭ እነዚህ ሁሉ ሲጠቃለሉ በኢትዮጵያ ውስጥ ሰላም ሊያመጣ የሚችለው አንዱና ዋናው ጉዳይ ልማት ብቻ ነው።

የተፈጠረውን ሁኔታ የምናውቀው ነው። የኢትዮጵያ የመንግስት ምሥረቻ መሠረቱ በግልጽ ነው። ይህ ደግሞ በዲሞክራሲና በኢኮኖሚ ዕድገት ስላልተደገፈ በጣም አስቸጋሪ የሆነ የብሔር ጥያቄ አስነስቷል። የተነሳው የብሔር ጥያቄ እንደሌሎች የአፍሪካ አገሮች አጨቃጫቂ ብቻ ሳይሆን እስከ ሕገመንግስት ደረጃ ምን እንደፈጠረ የምናውቀው ጉዳይ ነው። በተለየ መልኩ ይህ ነው ልዩ የሚያደርጋት የኢትዮጵያን። ስለዚህ የብሔር አጨቃጫቂ ጥያቄ መጠኑና ግለቱ በኢትዮጵያ ውስጥ ከፍተኛ ሆኖ ይገኛል።

በሌላ በኩል የውስጥ የአጻ አስተዳደር በመራዘሙ የተነሳ ደሞ አፍሳሽ ለሆነ ሥር ነቀል አብዮት ነው የተደረገው። ለትንሽ ጊዜም ቢሆን ለሌላ ሥር ነቀል ለሆነ የ1983 ዓመት መንግስት የመዋቀር፣ አገር ማሻገር ችግሮች ነው የተዳረገው። ይህ ኢትዮጵያን ልዩ ግድግዳ አድርጎታል።

የለውጥ መንሳሳት ሁኔታዎችን ስናይ ባህላዊ መሠረታቸው እና ፖለቲካዊ ቅኝታቸው ለግጭት አፈታት የተመቹ አይደሉም። በ1966 ስተገራ-ግ ኃይል ስላልነበር ነው ወገኛ ትርምስ አገሪቷ የገባችው። በወቅቱ ንጉሱ የተወሰነ የፖለቲካ ክፍል (Space) ቢከፍቱ ኖሮ ደርግ አይመጣም ነበር ለማለት ይቻላል ነበር። ሌላ የሲቪልና የፖለቲካ ስተገራ-ግ ግጭት ይኖር ነበር። ደርግም የሆነውን ባይሆን ኖሮ በ1983 ለውጥ አይመጣም ነበር። አሁንም የፖለቲካ ዕድል በጠበቀ ቁጥር ማጽታወቅ ነገር ነው ማሟላት። ለዚህ ነው የፖለቲካ

ክፍል ጽሰ ማሟላት። ጽሁፍ ግጭቶች በከረረ መልኩ በአውዳሚነታቸው እንዳይገለጹ ማስተንፈሻ ነው።

ጠንካራ ተቋማት ያስፈልጋሉ ስል አገራዊ ተጻ ተቋማት ካሉ የትጥቅ ትግል የሚያስነሳ ነገር አይኖርም እዚህ መፋለም ይቻላል ለማለት ነው። ተቋማቱ የሰለጠነ የፍልሚያ ሜዳ ይሆናሉ።

ከዚህ አንጻር መዋቅራዊ ችግሮች በአገራችን ውስጥ የፈጠሩት የፖለቲካ ሜዳ አለ። የሥርአት አወቃቀር አለ። በዚህም ማህበራዊ እና የፖለቲካ አንድነቱ የላላ ሕብረተሰብ አለ። በዚህ አይነት ስተገራ ሜዳ ውስጥ ወጣቱ ምን አድርጎ ነው የሚባለው። በአገራዊ ጉዳዮች ላይ ሊነጋገር አይችልም። የኢትዮጵያ ዩኒቨርስቲዎች የምን ሜዳ እንደሆኑ ይታወቃል። በኢኮኖሚ ዕድገት ጉዳይ ወዘተ በግሎባላይዜሽን ጉዳይ አይደለም ወጣቱ እየተፈነካከተ ያለው። በአብዛኛው የኢትዮጵያ ዩኒቨርስቲ ተማሪ አገራዊ አጀንዳ ይዞ አይደለም እየተሰበሰበ፣ እየተነታረከ ያለው። ስለዚህ ማስተካከል ያለብን ስተገራ አይነት ሁኔታዎችን፣ የፖለቲካ ሜዳውን፣ መዋቅሩን ነው። ምን አይነት አገር እንደምንመሠርት ግልፅ አይደለንም። ምክንያቱም አገር ለመመሥረት ብዙ ነገሮችን ይጠይቃል። አገራዊ ምልክቶች ያስፈልጋሉ፣ አገራዊ ተቋማት ያስፈልጋሉ። ምን አይነት ኢትዮጵያን ነው ለመመሥረት የምንፈልገው የሚለው ግልፅ የሆነ አይመስለኝም። እንደዚህ ነው እየተጓዘን ያለው። የመጣው ይም ለአንድ ነገር ይዞ ይመጣል ተብሎ ነው እየተሄደ ያለው። ለዚህም ነው

አብዮት መዋቅራዊ ጉዳዮች ላይ ለማተኮር የሞከርኩት፣ በአብዛኛው ደግሞ መንግስትንና ምሁራንን የሚመለከቱ ናቸው።

ችግሮችን በኃይል መፍታት አይገባም ስል ማህበራዊና ፖለቲካዊ የውስጥ ችግሮቻችንን ማለቱ ነው። የውጭ ወረራዎችን አይመለከትም። ይህ ማለት ቢያንስ ግጭት መጠቀም ለችግሮቻችን የመጀመሪያ መፍትሄ አናድርግ ማለቱ ነው።

የሃይማኖት ፅንፈኝነትን በተመለከተ የአፍሪካ ቀንድ በጣም ስተገራ መጥቷል። መቻቻልና ፍቅር አለ እየተባለ ብዙ ነገር ይወራል። በውስጥ ግን እየተቀየረ መጥቷል። በመካከለኛው ምሥራቅ በተገኘው ሁኔታ፣ በድህነትና አሁን ባለው ሁኔታ ተስፋ በመቁረጥ የሃይማኖት ፅንፈኝነት እንዲስፋፋ ምቹ ሁኔታ ግራራ። እንደውም የሶሻሊዝም ርዕዮተ አለም አልሠራም፣ በብሄር መደራጀትም ብዙ ችግር አልፏልም ስለዚህ ምንአልባት ሃይማኖት ነው ማሟላት የሚሉ አሉ። ስለዚህ ሁኔታዎች እየተቀየሩ በመምታቸው ጥንቃቄ እናድርግ ለማለት ነው የፈለኩት። ይህ ሲባል አክራሪ የእስልምና ተከታዮችን ብቻ ሳይሆን ከውጭ ድጋፍ የሚያገኙ ቀኝ ዘመም ክርስትናንም ጭምር ነው። በተለይ ኢትዮጵያ ካላችበት መልካምድራዊ አቀማመጥ፣ ከአለም አቀፍ የፀረ-ሽብርተኝነት እንቅስቃሴ ፋር በተገኘ እንደዚሁም ከመካከለኛው ምሥራቅ ጋር ካላት ግንኙነት አንጻር የወሃቢ እስልምና ነው ለጊዜው ጥንቃቄ የሚፈልገው። ይህ ከአለም መንግስታት ማህበር በጀት በላይ በሚያንቀሳቀስ አለም አቀፋዊ ተቋም ነው ስተገራ ስተገራ።

ማህበራዊ አገልግሎት መስጠት የማይችሉ የአፍሪካ መንግስታት ባለብት ሁኔታ፣ ድህነት በተንሠራፋበት እና ወጣቱ ሥራ ባጣበት ሁኔታ በአለም አቀፍ ተቋማት ገንዘብ የሚደገፍ ሃይማኖቶች አይስፋፋም ማለት የሚቻል ነው። ዋናው ጉዳይ እነዚህ እምነቶች ኢትዮጵያዊ አመራር እና የበጀት ምንጭ አላቸው ወይ? የሚለው ነው ሊጠየቅ የሚገባው ከዚህ አንጻር ኢትዮጵያ ትቅደም የሚል የጸንጤ አስተሳሰብ ምንም ችግር የለውም ዋናው ጉዳይ የያዙት ዓላማና ርዕይ ነው።

ሌላው ጉዳይ የፖለቲካ ፖርቲዎች መብትን አስመልክቶ መሰብሰብ ይቻላል ወይ የሚል ነው። ይህ ጉዳይ የሥርዓትና የፖለቲካ አወቃቀር ሂደት ይወስነዋል። ግን መሰብሰብ እንደማይቻል የሰማሊያ ሁኔታ ግልፅ አድርጎ አሳይቶናል። በመጀመሪያ ደረጃ ፖርቲዎች በሚጠቀሙት አገራዊ፣ ኢኮኖሚያዊና ፖለቲካዊ አስተሳሰቦች ላይ እንዲደራጁ ካልተደረጉ ጥሩ አይደለም። እህአዲግ ራሱ ወደ አንድ አገራዊ ፖርቲ በፍጥነት ከመጣ ነው ተስፋ የሚኖርን። አሁን ባለው ሁኔታ ጠቅላይ ሚኒስትር በግም እየተሰነጣጠቀ ይሄዳል። መንግስትን (State) አንድ ጊዜ ካገለገሉ በላይ መልሶ መፍጠር አይቻልም። የኢራቅን መንግስት ካፈረሱ በላይ አማራጭ ሲያጡ ጊዜ ነው ኩርድና ሻይት ማለት የጀመሩት ስለዚህ መንግስት አንድ ጊዜ ከፈረሰ ሁኔታው በጣም አስቸጋሪ ነው። ለጊዜው ያለኝ አስተያየት ይህ ነው ጁበቃኛል።

2. የዶ/ር ካሳሁን ብርሃኑ ተፈ ማሪ ማብራሪ

ሁሉንም የተነሱ ጉዳዮች ለመመለስ አልሞክርም ግን የፅንሰሃሳብ አጠቃቀም ላይ መጠንቀቅ ያለብን ጁመስለኛል። ለምሳሌ ሙህር (elite or intellectual) ጭላው ካላቸው ብቻ ጋር አያይዘን ነው የምንጠቀመው። ይህ ግን ትክክል አይደለም። ዲግሪ ያለው ሰው ሙሉ ሊሆንም ላይሆንም ይችላል። ዲግሪ የሌለው ሰው ጠሬ፣ ነጋዴ ወዘተ ሙህር ሊሆን ይችላል። ከህይወቱ ተሞክሮ ወስዶ ነገሮችን እያገናዘበ የሚተነትን ሊሆን። ስለዚህ እዚህ አካባቢ እንጠንቀቅ እላለሁ። ከዚህ ጋር ተጽዕኖ ሙህር ስለጠቀሞ መጠየቁ ችግር የለበትም ነገር ግን ሁሉን ነገር የሆድ ነገር ማድረግ ችግር ሊሆን ይችላል። ለምሳሌ በአጋጣሚ የተነሳው ጆኖሳይድ /ዘር ማጥፋት/ በአገራችን አልተፈጸመም ብሎ መናገር አይቻልም ወጁ? የሚል አስተያየት ቀርቧል። ጥሩ ምሳሌ ነው የተነሳው። ባጋጣሚ ከዩኒቨርስቲ ከተለያዩ የሙያ ዘርፎች ሙያዊ አስተያየት እንድንሰጥ እኔም ጭምር በፌዴራል ክፍተኛ ፍ/ቤት ተጽዕኖን ጆኖሳይድ በአገራችን የለም አልተፈጸመም ብለናል። ይህን ስንል ተከላሾችን ለመደገፍ ሳይሆን ጠቅላይ አገር ጆኖሳይድ /ዘር ማጥፋት/ ስላልተካሄደ ነው።

መንግስት ሰላምና ልማትን በማጥፋት የሚጫወተው ሚና ላይ እኔም አስቀድሜ ተናግራለሁ። በአካባቢያችን አንዳንድ አገሮች ለሕዝቦች መብትን አስተዋጽኦ ያደረጉት መንግስታት ናቸው። በተጻራሪው ደግሞ ሰላምና ልማትን ለማምጣት የተሻለ አደረጃጀትና ብቃት መንግስታት ስላላቸው ሚናቸው ግንባር ቀደም ነው ማለት ይቻላል። ከዚህ አንጻር ለተሰጠው

አስተያየት ማለት የሚቻለው ብዙውን ለመንግስት የምንሰጠው መንግስት ብዙ ስላለው ነው። ሲቪል ማህበረሰብ የተባሉት በአገራችን ገና በመዳሀ ላይ ናቸው። ስለዚህ ወደፊት አንዳንድ ነገሮችን ሊያበረክቱ ይችሉ እንደሆነ እንጂ አሁን ባለብት ሁኔታ ገና ብዙ ይቀራቸዋል። የራሳቸው የውስጥ ድክመት አለ። የመንግስት ተፅዕኖ አለ፣ የአካባቢና የሕብረተሰብ ባህላዊ ተፅዕኖ አለ። ስለዚህ የመንግስትን ሚና ሊተኩ የሚችሉበት ደረጃ ላይ አይደሉም። ጭላው ጭላም እንደዚሁ ብቻ የሚያጠያይቅ ነው። በአገራችን በጭላው አንዳንድ ሙከራዎች ቢኖሩም አንዳንዱ የአየር ባየር ነጋዴ ነው፣ አንዳንዱ ከባለሥልጣናት ጋር ተጠግቶ የተደራጀ ነው አንዳንዱም በዓራቱ እየሞረ ነው። ስለዚህ መንግስት የተሻለ አቅም አለው። መንግስት መሬት አለው፣ ጦር ሠራዊት አለው በሚል ነው ብዙውን ተግባራት ለመንግስት የሰጠው። ጁህ ጭላው ታና የምርጫ ጭላው አይደለም መንግስት ለሰላምና ለልማት የተነሳ ከሆነ ምንም ድሃ ቢሆን ግንባር ቀደም ሚና ጁህ ወጭል።

3. የዶ/ር ዘውድነህ ተጨማሪ ማብራሪ

በአገሪቱ የማስተውለው ነገር አለ፤ ምንክልባት ልታረም እችላለሁ። በአገራችን የፖለቲካ ብስለት (Political Maturity) እየመጣ ነው። ይህን ተስፋ የሚሰጥ ነገር ካልተቀበልን ሁሉ አደጋ አለው። በግጭት ሂደት (Conflict Dynamics) ላይ የተመራማሪዎች ጭንቀት የግጭትን /የችግርን/ ዋና መንስህ ወይም ምክንያት ማወቅ ነው። ሁሉም ከባዱ ይህን ማወቅ ነው።

እሱ ከታወቀ ቀላል ነው መድሃኒት መስጠት ነው ለችግሩ። ይህን ሂደት እንተወውና ግጭት /ችግር/ በሆነ ምክንያት ተፈጠረ እንበል። በመጀመሪያ በውስጣችን የሚሰማን ያለመመቻት (discomfort) ነው። ለዚህ መፍትሄ ሳንሰጥ ቀርተን በዛ ላጁ ተጨማሪ ችግር ቢታከል ሌላም እንደዚሁ ቢከተል ይህ ሂደት የሚመራን ወደ አለመግባባት /አለመረዳዳት/ ነው። ምክንያቱም ሁሉም የየራሱን ትንተና ይሰጣል። እነዚህ ግልፅ ያልሆኑ ያለመግባባቶች ወደ ግጭት የሚያመሩ ምክንያቶችን ይፈጥራሉ። ይህን ዝም ካልን ወደ ውድቀት (Crises) ይወስደናል። ይህ የሚያሳየው አብዛኛውን ጊዜ ወጃጃታችን የምናደርገው ወይም የምንጀምረው ብዙ ደረጃዎችን ዝም ብለን ካሳለፍንና ወደ ውድቀት ደረጃ ከደረስን በግላ፣ ንብረት ከጠፋ፣ ሰው ከሞተ በግላ ነው። ለዚህ ነው ይህንን ወደ ገደል ውስጥ የሚወስደንን አቅጣጫ ለማቆም አንድ ሕዝብን የሚያስተዳድር አካል በጣም መዘጋጀት ያለበት በሕብረተሰቡ ውስጥ ማህበረሰብ ማህበረሰብ ማህበረሰብ ክፍተቶችን መከታተል እና በነዚህ ላይ መነጋገርና መፍትሄ መስጠት የሚጠበቅበት። ለግላ ማህበረሰብ ማስተንፈሻ መድረክ /ተቋም/ጁግልፋል። እነዚህን ተቋማት ጁመስለኛል አቶ መድህኔ ግላ ለማሳየት እየሞከረ ያለው። ወጥነት ያለው ፖርላመንታዊ ሥርዓት በቂ መተንፈሻ ነው። የፖርላመንታዊ ኢንስቲትዩትን የምንላቸው ቀጥታ ተጠሪነታቸው የሕዝብ ውክልና ላላቸው ተቋማት ነው ለምሳሌ በኢትዮጵያ ውስጥ የምርጫ ቦርድ፣ የሰብአዊ መብት ኮሚሽን ወዘተ። እነዚህ ተቋማት የሚመሰርቱት መተንፈሻ እንዲሆኑ ነው። እነዚህን

አመሠራረታቸው ላይ ካበላሸን ማስተንፈሻ ሳይሆኑ መደረቻ ነው የሚሆኑት። በዚህ ሁኔታ በምንም ምክንያት እውነተኛም ቢሆን ችግር ሲፈጠር ወዲያውኑ የተለያዩ የሕብረተሰብ ክፍሎች የየራሳቸውን ትርጉም ይሰጣሉ። በአገራችን ማህበረሰባችን በጣም ቁጥብ ነው። ግልፅ ሆኖ የመናገር ባህል የለንም። ይህ ባለመኖሩ በግም ተግባር ነን። የመጠራጠር ነገር ግምት ያለው መናገር የሚገባንን እና መተንፈስ የሚገባንን ወዲያውኑ እዛው መተንፈስ ባለመቻላችን ነው። በዚህ ሁኔታ የፖለቲካ መድረኩ ሁሉ እየጠበበ በሄደ ቁጥር መፍትሄ የሚፈለገው ከጠቅላይ ሚኒስትር ጽ/ቤት ወይም ከጠበቡ ቦታዎች ከሆነ አገር የትም አይደረስም ። የፖለቲካ መድረኩ የሚሰፋው ጠንካራ የሲቪል ማህበራት፣ የግሉ ዘርፍ ጭምር ሲገነባ ነው። የሲቪል ማህበራት መንግስትን የሚደግፉና የሚያገዙ ናቸው። ግን ያለንበትን ሁኔታ ስናይ የሲቪል ማህበራት የተፈጠሩበት ሁኔታ ጤናማ አይደለም። ጤናማዎች እንዲፈጠሩም ለግሉ የፖለቲካ መድረክ አላመቻቸንም። ይህን ለማስተካከል የፖሊሲ ፍተሻ የምንሄድበትን አቅጣጫ ዳግም ማሰብ ጁግል፣ ዓሩ ዓሩ ፖሊሲዎችም አሉን። እነዚህን ፖሊሲዎች ወደ ኘ ሮግራምና ኘሮጀክቶች ቀርጸን የሕዝብ ተሳትፎን ይጠይቃሉ። ለእኔ ብቸኛው መሣሪያ ወይይት ነው። ሰዎች የሚነጋገሩበትን ነገር ማስፋት፣ ማስፋት፣ ማስፋት

ሁለተኛ ዙር አስተያየትና ጥያቄዎች
ሰባተኛ አስተያየት ሰጪ፡-
 አቅራቢዎቹን በጣም ላመሰገን እወዳለሁ እኔ በ3 ነገሮች ላይ

አስተያየት ለመስጠት ግልፋለሁ። አንድኛ ወይይቱ ሰላምና ልማት የሚል ነው። በዚህ ላይ ረዳት ኘሮግራም መድህኔ ታደሰ ብዙ ነገር ብለኝልኝ። እሳቸው ያሉትን የምቃወመው ነገር የለኝም። ሆኖም አንዳንዴ ፈረንጆች እንደሚሉት “Let the devil to do” የሚባል ነገር አለ እና በልማት አኳያ አገራችን ከመቼም ጀምሮ ሰላም የሌላት አገር ነች። ስንዋጋ፣ ስንቀጣቀጥ ነው የኖርነው። እደውም ከተማ መስርተን አገርን እናልማ ያልነው ከ100 ዓመት ብዙም የዘለለ አይመስለኝም። በጣም የአገር ግልፅ ታሪክ ነው። ግን በዚህ ጊዜ ውስጥ ብቻ ተሰሩ ነገሮች አሉ። የበለጠ እንሠራ ነበር የሚለው ሌላ ጥያቄ ነው። ብዙ የልማት ሥራ ተሠርቷል መንገድ ሠርተናል፣ ት/ቤቶች ገንብተናል፣ ተማሪዎች አፍርተናል። ቁፃሩ ጁቦቃል ወጁ? ማለው፡ የሚያነጋግር ሊሆን ይችላል። ግን ሰላም ባይኖረንም ልማትን እያካሄድን ነው። ይህ ከግንዛቤ ሊገባ ይገባል የሚል አመለካከት አለኝ።

ሙሁራን ምን አስተዋጽኦ ግልፅ ወጁም ሊገኙ ጁግል ማለው ጥያቄ ተነስቷል። እኔ ዶ/ር ካሳሁን ካሉት ጋር ስማማለሁ። ሙሁር ማለት ዲግሪ ብቻ የያዘ እንዳልሆነ ሆኖም በአሁኑ ሁኔታችን የመንግስትን መዋቅር ከላይ እስከ ታች የያዙት እነማን ናቸው? ሙሁራን ናቸው። የግሉ ችግር እነዚህ ሙሁራን መያቸውን ሽጠው ለሆዳቸው ያደሩ ናቸው በአብዛኛው የሚል አመለካከት አለኝ። ትልቁ ችግራችን ሙሁራን መያቸውን ጁግል፣ መንግስትን መምከርና ማስተካከል ሲገባቸው ዝም ብለው እንደቦይ ውሃ ይነዳሉ። ስለዚህ

ልንወቅሳቸው ይገባል የሚል አመለካከት አለኝ እኔ እና ሙሁራን ፅፎቻቸውን አልተወጡም ሁላችንንም ይጨምራል እዚህ ቤት ውስጥ ያልተማረ ስለሌለ ሁላችንም ተጠያቂ ነን። ሌላው በአንድ አስተያየት ሰጪ የሲቪል ማህበራት መስራት አለባቸው መጠናከር አለባቸው ተብሏል። ይህ አባባል በአመለካከት ትክክል ነው። ግን የሚያሠራቸው ሁኔታ ኢትዮጵያ ውስጥ አለ ወይ? ዛሬ ፍትህ ሚኒስቴር ፍቃድ ይሰጣል። ከዛ ባለፈ ምንም ዓይነት ድጋፍ አይሰጥም። በሌላ በኩል ገንዘቡም ያለው ጉልበትም ያለው መንግስት ስለሆነ በሙሉ ሥራውን ለማሰራት፣ ልሥራ ለማለገጥ፣ መንግስት ነው። መንግስት ሲቪል ማህበራትን ሥራልኝ በዚህ አማካኝ እስቲ የዩኒቨርሲቲ ካራኩለም ምን ይሁን? የጤና ኘርግራማችን ምን የምሠል? የግብርና ስትራቴጂያችን ምን ይሁን? ወዘተ በሎ ኑ እንወያይ ያለበት ወቅት አላየሁም። እኔ ለ 4 ስመታት ያህል የግብርና ባለሙያዎች ማህበር ኘራዝዳንት ሆኜ ምንም ያገኘው ድጋፍ የለም። መንግስትን እንኳን እንቅረብ ብንል መቅረብ አልቻልንም። ስለሆነም ሲቪል ማህበራት ሃላፊነት አለባቸው የተባለው ትክክል ሆኖ ኃላፊነታቸውን ለመወጣት የሚያስችላቸው ቅድመ ሁኔታዎች መሟላት አለባቸው። ይህንን ማሟላት የሚችለው መንግስት ጁመስለኛል። ስለዚህ መንግስት ብቻውን የትም ሊደርስ አይችልም። የተወሰነ ቦታ ላይ ጁሙ ጁሙ ጁሙ ጁሙ ሌላው ከኢትዮጵያ ብዙ ሙሁራን አገር ለቀው ሄደዋል ሆኖም ስሁ ብዙ ሙሁራን ስላሉ እነሱን መጠቀም

ፅፎ ጁመስለኛል። አስፈላጊ ጁመስለኛል። ሁለተኛ አስተያየቱ ዶ/ር ዘውድነህ ወይይት (dialogue) ለችግሮቻችን ቁልፍ መፍትሄ እንደሆነ አስረድተዋል። ይህን በትክክል የምስማማበት አመለካከት ነው። ሕዝቡ ተሰባስቦና ተወያይቶ ይህን አደርጋለሁ ይህ ይደረግልኝ ማለቱ ትክክል ነው። ነገር ግን ልክ በሲቪል ማህበራት እንዳለው ሁኔታ የመወያየት ዕድል አለ ወይ? ዛሬ ስብረት ስህድስት ወይስ ስንት የመንግስት ባለሥልጣናት እንደመጡ መንግስት እንደዚህ ባለ ወይይት ይሳተፋል ወይ? መሳተፍ አይገባውም ወይ? እኔ እንደሚመስለኝ ከዚህ ነው መማርም ማስተማርም የሚቻለው። ስኛ ስህድስት ስንወያይ አንዳንድ ትችቶችን እያቀረብን ነው። የመንግስት ባለሥልጣን በመሃከላችን ተገኝቶ ተሳስታችኋል፣ ይህን አድርጎአለሁ፣ ይህን አላያችሁም ቢለን እንማራለን ግን ይህን የሚያደርግ የለም። በተለያዩ የሙያ ማህበራት ስብሰባ የመንግስት ባለሥልጣናት ይጋበዛሉ ግን አይመጡም፣ አይሳተፉም። ስለዚህ ይህ ወይይት የተባለው ለችግሮቻችን ቁልፍ ሚና የሚጫወተው አካል ሳይገኝ ወይም ሳይሆን እንዴት ነው ወይይት መፍትሄ የሚሆነው ሊሆን የሚችለው? እኔ አይመስለኝም። ስለዚህ መንግስት ከዚህ መማር አለበት ስለሆነ።

ስምንተኛ አስተያየት ሰጪ፡- ባህላዊ የሚባለው ነገር ላይ አስተያየት ለመስጠት ፈልጌ ነው። ስኛ ስብሰባ አመታት ይዘናቸው የቆዩናቸው ባህላዊ የግጭት መፍቻዎች ሥርዓቶች አሉን። በባህል በመተሳሰር የተፈጠሩ

ነገር ግን ብዙ ጊዜ ከተለያዩ አገሮች አሜሪካ፣ አውሮፓ ቻይና ወዘተ እየሰጩጩቀን ለችግራችን መፍትሄ ለመፈለግ የምናደርገውን ጥረት ምንም መፍትሄ አላመጣም። ምክንያቱም ከውጭ የምናስገባው ስኛ ስላልሆነ። ስኛ ብዙውን ጊዜ የምናከብረው የውጪውን ነው። ግን ተራ ብለን የምንንቀው ባህላዊ መንገድ ነው መፍትሄ ሲሰጥ የምናየው ለምሳሌ በአፋርና በሂስ በኩል ግጭቶች አሉ። እነዚህ ግጭቶች ለረዥም ዘመናት የነበሩ ናቸው። እነዚህ ጉሳዎች ባህላዊ የግጭት መፍቻዎች ሥርዓቶች አሏቸው። ይህን ማግለጫ በቃሚ ጁመስለኛል ከውጪ የሌላን ከማየት። ሌላው ስህድስት ስብሰባ ነገሮች መፍትሄ ነው። ይህ ጥርጥር የለውም ግን ለብዙ ችግሮችም መንስኤ ነው። እያየን ነው ዲሞክራሲ በጣም ሰላማዊ የሆኑ አገሮችን ችግር ውስጥ ሲከታቸው ልዩነቶችን በማስፋት። የዚህ ዋና ምክንያት ስልጣን የያዙ አካላት ስልጣናቸውን በቀላሉ ላለመልቀቅ በመሞከራቸው ምክንያት የሚፈጠር ነው። ስለዚህ ዲሞክራሲን እንደ ግብ ይዘን ከዛ በመለስ ለምሳሌ በሽምግልና በመሳሰሉት ልዩነቶችን ለማስወገድ መምከር ይገባል ስለሆነ። በርግጥ መንግስት በጣም ብዙ ችግሮች አለበት። ግን የመንግስት ችግሮች እንዳሉ ሆነው ባሉት ክፍተቶች የመስራት ነገር ላይ ማሰብ ጁሁል ስለሆነ።

ዘጠነኛ አስተያየት ሰጪ፡- ስ/ር ዘውድነህ እድሎቻችን በጣም በጠበበበት ሁኔታ ላይ ለችግሮቻችን መፍትሄ ከመፈለግ ዋናውን መንስኤ አውቀን ከሥር ከመሠረቱ ችግራችንን ሲፈታ የሚችል ነገር

ከመድረክ እንደተባለው መንግስት ብዙ ነገር አለው። ሆኖም መንግስት የሚለው ሁሉ ትክክል አይደለም። ሰዎች ከሚሰጡት በርካታ አስተያየቶች ውስጥ የተወሰኑትን ጠቃሚዎቹን ሊወስድ ይገባል። በአጠቃላይ ለማለት የምፈልገው እኔ ያልኩት ብቻ ትክክል ነው የሚለው ሃሳብ ቢጠቅም። ጠቅላይ ሰው፣ ሰው፣ ሰው የሚናገረው ለራሱ ትክክል ነው። ግን የሚመቸውን ጥሩውን ቢወስድ የተወሰነ መሻሻል እናመጣለን የሚል ዕምነት አለኝ።

ለሁለተኛ ጋር ጥያቄዎችና አስተያየት ጠቅላይ ተፈጻሚ ማብራሪያ

ዶ/ር ዘውድነህ፣ ተቀራርቦ መነጋገር (Dialogue) አማራጭ የለውም፤ ጠቅላይ ስልጠና የለንም ነው። በጋርፅዓ የመነጋገር ባህል ልክ እንደ ሕፃን ልጅ የሚያደግ ነው። በአንድ የሚመጣ አይደለም። ውጤት ያለው ውይይት ለማድረግ ስለምንናገረው ጭብጥ ማወቅን ይፈልጋል። እነዚህን ሁሉ ቅርጽ የምናሰዘው እኛ ነን። ግን ይህን ለማድረግ የፖሊሲና የሕግ ማዕቀፍ አለ ወይ? ለእኔ በሕገመንግስታችን ቀጥሎ በትልቁ የማየው አንድ አዋጅ (ምንም እንኳን ቢጠቅም) መረጽ ጭቅጥ ነፃነት (Freedom of Information Act) አዋጅ ነው። በሕገመንግስታችን አንቀጽ 29 ላይ ማንኛውም ዜጋ የዚህ አገር ዜጋ በመሆኑ ብቻ የራሱን አመለካከት የመያዝ፣ መረጃ የመጠየቅ፣ መረጃን ጭቅጥ፣ መረጃን የማሰራጨት የማይገሰስ መብት አለው ይላል። ግን ይህን የሚያፍጭኩ ሕግ ወጪም መመሪያ የለንም። ስለዚህ መ/ቤት ሄደህ መረጃ ብትጠይቅ የለም አይሰጥም ነው። ተመራማሪው መረጃ ቢፈልግ አያገኝም። ላውራም

ብለህ ብታውራ የሚከላከልልህ ሕግ የለም። ይህ በሌለበት ሁሉም በስጋት ነው ያለው። ስለዚህ የመነጋገር ባሕሉ አያደግም። ግን ተስፋው ስላለ ረቂቅ ሕግ ወጥቷል። ወደፊት በዚህ ላጅ እንወያይ የሚል ጥሪ አስተላልፋለሁ።

ሌላው ባሕላዊ የግጭት ማስወገጃ ዘዴ ላይ ለማለት የምፈልገው ብዙውን ጊዜ አማራጭ የግጭቶች ማስወጫ (Alternative Dispute Resolution Mechanism) ብለን የምናውራው ጉዳይ አለ። ባሕላዊ የግጭት ማስወገጃ ዘዴ የዚህ አንድ አካል ነው። አሁን አሁን አማራጭ የሚለውን ትተን ትክክለኛ የግጭት ማስወጫ (Appropriate Dispute Resolution Mechanism) የሚለውን እየተጠቀምን እንገኛለን ለዚህ ዋናው ምክንያት የባሕላዊ ግጭት ማስወገጃ ዘዴ ሁሉ በራሱ ጤናማ ስላይደል ነው።

ዶ/ር ካላሁን ብርሃኑ፡- ሁሉ ነገር ከመንግስት ካልመጣ የሚል አስተያየት ተሰንዘሯል። ሆኖም ባለው ሕግና ሥርዓት መጠቀሙ ሲገባን ብዙ ስለማናደርግ ላጅ ሲሰብ ጁሻላል ጠለሁ።

ሌላው አንድ አስተያየት ሰጪ ዲሞክራሲ፣ ሰላም ከዛ ልማት ይከተላል ብለዋል። በግልባጭ ደግሞ መመሪያ መረፋፋትና ልማት ቀጥሎ ሰላም ይከተላል ከዛ ጠቅላይ ጁመል ሚኒስ አስተሳሰብ ያላቸው አሉ። ይህ ክርክር መፍትሄ ያላገኘ ጉዳይ ነው።

የብዙሃን መገኛን አስመልክቶ የተሰጠው አስተያየት ትክክል ነው። የሚዲያ አየር ሰዓት ውድ መሆኑ ጁታወቃል እና ማንኛ፣ አርሴ ወዘተ እያሉ ቀኑን ወይም ግማሽ ቀን ሙሉ

ማሰራጨትና ወጣቱ እንዲያተኩር ማድረግ ችግር አለው የሚል ሃሳብ አለኝ።

ሌላው ሃይማኖት አሉታዊ ተፅዕኖ አለው አላልኩም። ግን አሉጭ ተፅዕኖ ያላቸው በሃይማኖት ስም የሚንቀሳቀሱ ስብስቦች አሉ ነው ለማለት የሞክርኩት። ለምሳሌ አንዳንድ አዳዲስ የሃይማኖት እንቅስቃሴዎች የበላይነት ገዢነትን በሚጠቅሙ ኃይሎች አማካኝነት ተደራጅተው የሚንቀሳቀሱ ናቸው። እነ ፕራዝዳንት ቡሽ የሚመሩት ሪፐብሊካን ፖርቲ ቀኝ አክራሪ ክንፍ ጭቅጭታው የሃይማኖት እንቅስቃሴ አለ። ይህን ስናይ ሃይማኖት በሙሉ ዓሩ ነው ማለት አይደለም። መጥፎ ያልሆኑ በርካታዎች እንዳሉ ሁሉ ሌላ ድብቅ አላማ ያላቸው አሉ። በጋር ጭቅጭ ላይ በግልፅና በማስረጃ አስደግፎ መነጋገር ይቻላል።

ረዳት ኘሮፌሰር መድህኔ ጠቅላይ፡- ብዙ ነገር በልማት በኩል ተሰርቷል ተብሏል። ግን የአገሪቱን የፖለቲካ ችግር ለመፍታት በሚችል አቅም ጠቅላይ አጅደለም የሄድነው። ተስፋ ሰጪ የኢኮኖሚ አስተዳደር (Governance) አለ። ግን በፖለቲካ አስተዳደር ካልተደገፈ ዘላቂነት አይኖረውም። ከዚህ አንጻር ነው ለመናገር የሞክርኩት እንጂ ምን ተሠርቷል፣ ምን አልተሠራም፣ ለውጥ አለ ወይ? ወደሚል ለመግባት አልሞክርኩም እሱ ዋናው ጉዳይ ስላልሆነ። ሌላው ዲሞክራሲ እራሱ የችግር መንስኤ ነው ተብሏል። ሆኖም የችግር መንስኤ የሚሆነው ጠንካራና ነፃ አገራዊ የዲሞክራሲና የፖለቲካ ተቋም ከሌሉ ነው። በኬኒያ ጉዳይ እንደተጠየቀው የድምፅ ቆጠራ ብቻ ሳይሆን ዋናው ጭቅጭ ምን እንዴት ይቆጠር

ጭላውም ምር እና ነፃና ጠንካራ ተቋማት ከሌሉ ችግር ነው የሚፈጠረው። ይህ ደግሞ ለግጭት አፈታት ወላኝ ነው የሚመስለኝ። አገራዊ የፖለቲካና ዲሞክራሲያዊ ተቋማት ስንመሰርት በተቻለ መጠን አሻሚ ባይሆኑ ይመረጣል። ይልቁንም በተቻለ መጠን ኢኮኖሚውን የሚወክሉ ነፃና በጠንካራ ሰዎች ጭላው ሊሆኑ ይገባል።

በፖለቲካ አመለካከት፣ በማንነትም ጭምር አሻሚ ከሆኑ የመንግስት ሥርአት አወቃቀፍ፣ ተቋማቱ፣ ሕፃናቱ፣ እነሱን ያቀፈው በሙሉ አሻሚ ከሆኑ አጠቃላይ የአገሪቱን ሊሂቃንና አኩራፊውን መሰብሰብ አይቻልም። ከዛ ሜዳ ላይ ለማምጣት የሚቻለው ጠንካራና ነፃ ተቋማት ሲኖሩና በጠንካራ ሰዎች ሲመሩ ነው። በሌላ በኩል የምንፈጥራቸው ተቋማት፣ በትምህርትም እና በሚገባ ጭናትተላልፈው መልዕክት ወላኝ ነው ከሕብረተሰብና አገር ግንባታ አንጻር። ከዚህ ጋር አብሮ የሚያያዘው ሰላማዊ የግጭት አፈታት ሥርአት መዘርጋት አለብን። በዚህ ላይ ጠንክረን ልንሠራ ጅባል።

ምክንያቱም አብዛኛዎቹ ችግሮቻችን ከማህበራዊና ኢኮኖሚያዊ ከሆኑ ትናንሽ ነገሮች ላይ ተነስተው ትልቅ የፖለቲካ እና በሃይል የተደገፉ ግጭቶች እየሆኑ ስለመጡ ነው። እዚህ ላይ ትኩረት ማድረግ ይኖርብናል።

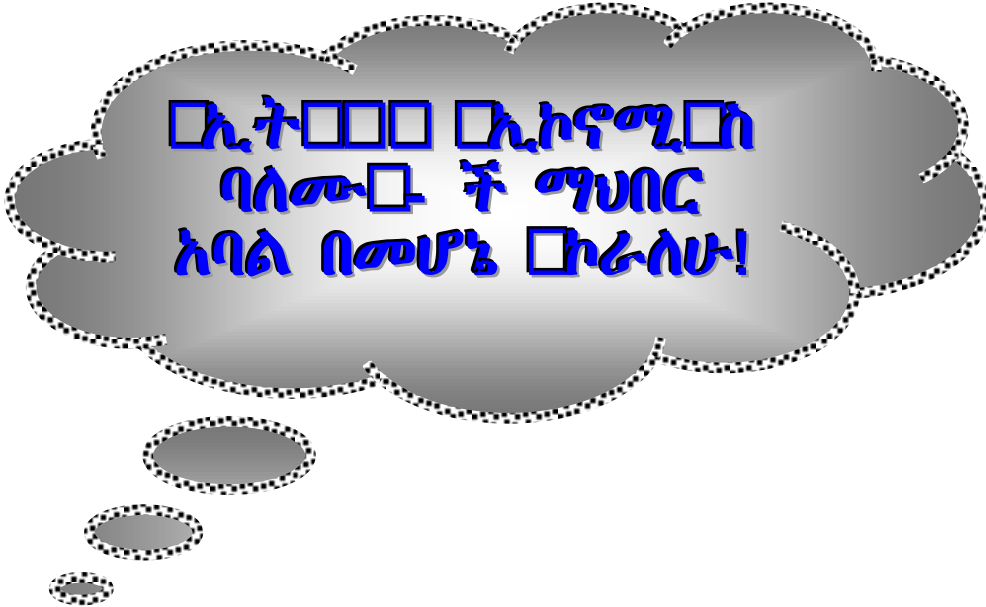
በመሬ ረሻ የዕለቱ የውይይት መሪ አቶ ወርቅነህ ደነቀው ተናጋሪዎቹንና ተሳታፊዎችን በራሳቸውና በኢትዮጵያ የኢኮኖሚክስ ባለሙያዎች ማህበር ስም በማመስገን ውጅጅቱ በሪሶንሽን ግብዣ ላይ ምር እንዲቀጥል ጋብዘዋል። በመቀጠልም ከተነሱት ጉዳዮች ውስጥ አንዱ የተጠያቂነት ሥርአት እንደሆነ ይህም ለምሳሌ አንድ ተሳታፊ ሰው ሲሞሽ ምን እናድርግ ብለው የተጠያቂነት ሥርአት መኖር እንዳለበት የሚጠቁም አስተያየት ሰዓ ተሻሏል። በግህ ውስጥ ጭም እያንዳንዳችን ተጠያቂ ነን።

ምክንያቱም ውሸትን የተቀበልን ወይም ውሸት እንዲነገር ስለፈቀድን ጁህ ጭላው ጣቶቻችንን ወጥ አራሳችን እንዲጠቁሙ በማግረፅ

እያንዳንዳችን በየራሳችን ለውጥ ለማምጣት መጣር እንዳለብን ነው።

የርዕይ 2020 መድረክ ዝግጅት አንዱ አላማ እያንዳንዱ ሰው፣ በድን፣ አካል፣ ፖሊሲ አውጪ፣ ፖሊሲ ተርጓሚና በአገሪቱ ልማት ውስጥ ምን ሚና አለኝ፣ ምን መለወጥ እችላለሁ በምሠራው ሥራ ላይ ጭላ ሃሳብ እንዲፈጠርና እንዲጫር የማድረግ ነው።

በዛሬው ውይይት ከተነሱ በርካጭ ጥያቄዎችና አስተያየቶች ውስጥ ተከፍተው የሚቆዩና ጭላ የሚኖሩ ሲሆን ምርምር እንድናደርግና እንድታደርጉ ጭላ በረታታ ናቸው። ከአንድ ተሳታፊ እንደተነገረው ፍላጎታችን የምንፈልገው ግብ ላይ ለመግባት ብቻ ሳይሆን ጭላ ሰው ላይ የሚያስችለን መንገድ ምንድነው የሚለው ላይ አብረን እንጨነቅ መፍትሄ እንፈልግ በማለት ሁሉንም አመስግነው የዕለቱን ውይይት ጭላ ተሻሏል።

Ethiopian Economic Association

P.O.Box 34282 Tel. 251-11-4162121 Addis Ababa, Ethiopia
 Fax: 251-11-4160967 E-mail: eea@ethionet.et Website: [http:// www.eaecon.org](http://www.eaecon.org)

The Ethiopian Economic Association has the objectives of:

- Contributing to the economic advancement of Ethiopia,
- Promoting the professional interests of its members,
- Promoting economic research and assist in the dissemination of the findings of such research in Ethiopia,
- Providing fora for the discussion of economic issues and
- Promoting professional contacts between Ethiopian and Foreign Economists.

The association requests its members to fill the following form and send it to the Secretariat through P.O.Box 34282 or contact persons in their institutions.

ETHIOPIAN ECONOMIC ASSOCIATION MEMBERSHIP REGISTRATION FORM

First Name:		Second Name:		Grand Father's Name:	
Institutional Affiliation:		Department:			
Current Position:			Area of Specialization:		
Highest Educational Qualification:			Year of Graduation:		
Fields of Interest:					
Current Address:		Office-Telephone:		P.O.Box:	
				City/Town:	
Private-Telephone:		P.O.Box:		City/Town:	
Telex:		Fax:		E-mail:	
Experience in different positions					
Institution		Period/Years		Type of Work	
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					

Membership Status: Full Member Associate Member Institutional Member

Signature: _____

Date: _____

Membership

Full membership is open to all Ethiopians and non-Ethiopians who have a minimum of a first degree in Economics and who subscribe to the objectives of the Association. (Registration fee Birr 50.00 and Annual fee Birr 60.00)

Associate Membership is open to all Ethiopians and non- Ethiopians who have a minimum of a first degree and subscribe to the objectives of the Association. (Registration fee Birr 25.00 and Annual fee Birr 30.00)

Institutional Membership is open to all Ethiopian and other institutions within and outside the country that subscribe to the objectives of the Association. (Registration fee Birr 500.00 and Annual fee Birr 700.00)

Honorary Membership is bestowed by the Association on individuals who have made a distinguished contribution to promote the objectives of the Association. (Upon Recommendation)

N.B. This form is available at our web site www.eaecon.org

Ethiopian Economic Association

P.O.Box 34282
Fax: 251-11-4160967

Tel. 251-11-4162121
E-mail: eea@ethionet.et

Addis Ababa, Ethiopia
Website: [http:// www.eeaecon.org](http://www.eeaecon.org)

Subscription Slip

1. Full Name _____
2. Institution _____
3. Address:-
P.O.Box _____ Telephone _____
Fax _____ E-mail: _____
Town/City _____
Country _____
Other Specifications (if any) _____
Location for delivery (if residing in Addis) _____

4. Member Non-Member

5. Amount paid – In figure Eth. Birr _____ or USD _____
In Words _____

1. Area of interest in Economics _____
2. Date _____ Signature _____

N.B. a. - If the subscriber is institution write nothing on No. 1.
b. - Pay your subscription fee either 1. by coming to our office in front of Lancha, Red Sea Construction building, 3rd floor or 2. by sending the money to Commercial Bank of Ethiopia, Arat Kilo Branch, Account No. A/C 2350, Addis Ababa, Ethiopia and then send the deposit slip to our office.
The Subscription form is available at our Web site www.eeaecon.org

